Орган Руського Народного Союза в Америці

СВОБОДА

SVOBODA

РІК XXI. Джерзи Сіти, Н. Дж., четвер, 16-го січня 1913. Ч. 3. | VOL. XXI. Jersey City, N. J., Thursday, January 16, 1913. N. 3.

ПРОТОКОЛ

з XII. Головної Конвенції Руського Народного Союза в Америці, котра відбула ся на днях 9—14 вересня 1912 р. в Wilkes Barre, Pa.

(Дальше).

Пополудневе засідане зачало ся о назначеній порі. По молитві предс. Конвенції о. Хомяк представив делеґатам одного члена 124-го відділу Р. Н. Союза, п. Івана Хріна, котрий явив ся тут зі своїм адвокатом (лоєром), щоби доходити своїх прав за неправне виключенє його з відділу. Після зізнаня п. Хріна і його правного заступника виходило, що він зістав виключений з 124-го відділу ще в році 1910, але безправно. По обясненю тої справи гол. фін. секретарем Конвенція видала таке рішенє: Претенсію п. Хріна має ся точно розслідити і провірити. Коли покаже ся, що дотичний відділ вимазав його безправно, то він має бути принятий наново, але аж по заплаченю всіх залеглих за весь той час розметів. В такім случаю п. Хрін став би знова членом Р. Н. Союза з такими правами та привілеями як і кождий инший звичайний член Р. Н. Союза.

З черги наступила загальна дискусія над справозданями головних урядників Р. Н. Союза.

1. Дискусія над справозданем Духовного Отця Р. Н. Союза була коротка. Справозданє о. М. Балога принято до відома і уділено йому повне признанє і абсолюторію.

2. В дискусії над справозданем гол. предсідателя заінтерпелював п. Андрейко п. Капітулу, чому Р. Н. Союз не занимав ся руськими школами і просьвітою в Америці. На сю інтерпеляцію п. Капітула відповів, що попередна Конвенція Р. Н. Союза не дала йому в тій справі ніякого порученя ані директиви, отже він на свою власну руку не міг в тій справі розпочинати ніякої акції.

Делеґат о. М. Данилович інтерпелював п. Предсідателя, чому Р. Н. Союз не виплатив на „Рідну Школу" в Галичині $500.00, ухвалених попередною Конвенцією. На се п. Капітула відповів, що гол. екз. комітет порішив задержати ся з сею справою аж до теперішної Конвенції, бо хотів почути опінію сеї Конвенції дотично згаданої виплати.

Після того справозданє гол. предсідателя принято одноголосно до відома.

3. В дискусії над справозданем гол. містопредсідателя заінтерпельовано його, чому він не завізвав на скликане ним засідане о. М. Балога як Духовного Отця Р. Н. Союза. На се відповів п. Мартон, що не зробив сего з причини § 50 статута Р. Н. Союза, котрий каже, що Дух. Отець Р. Н. С. не є членом гол. екз. комітету, отже на тій підставі він його на се засідане не покликував. По сім обясненю справозданє п. Мартона принято до відома.

4. Дискусія над справозданем гол. рек. секретаря була трошки обширнійша, бо на адресу сего урядника підносили ся з боку делеґатів ріжні закиди з причини його неточности в урядованю. По довших дебатах принято справозданє п. Лабовського до відома як читане.

5. Із справоздання гол. фін. секретаря були всі делеґати вдоволені, тож принято се справозданє до відома без дискусії.

6. Справозданє гол. касієра принято до відома без дискусії.

7. Справозданє гол. орґанізатора принято до відома без дискусії.

8. Справозданє контрольної комісії принято до відома без дискусії.

Припоручено всім делеґатам, щоби всі просьби і скарги передано на руки предсідателя комісії просьб і скарг, п. В. Каськова.

На тім засіданє замкнено.

Третий день засідання, 11. вересня.

По відмовленю звичайної молитви прочитано спис делеґатів, а відтак протокол з попередного засіданя, який в цілости принято. На порядок дневний прийшло справозданє управителя „Свободи". На внесенє о. Оруна ухвалено, щоби п. Кирчів відчитав лише загальні позиції приходів і розходів друкарні „Свободи", а всьо проче має ся лишити до провіреня шконтруючій комісії.

Управитель „Свободи" п. Кирчів відчитав із своєї головної книги отсе:

СПРАВОЗДАНЄ УПРАВИТЕЛЯ „СВОБОДИ"

п. К. Кірчова, почавши від дня 14. вересня 1910 до дня 1. вересня 1912 р.

Прихід

1910.

Від	14. вересня до 7. жовтня	206.82
„	7. жовтня до 5. падолиста	1.763.25
„	5. падол. до 6. грудня	3.011.66
„	6. грудня до 1. січня	1.728.71

1911.

Від	1. січня до 6. лютого	1.818.59
„	6. лютого до 7. марця	1.789.96
„	7. марця до 6. цьвітня	2.042.30
„	6. цьвітня до 6. мая	3.225.36
„	6. мая до 5. червня	4.571.06
„	5. червня до 6. липня	2.132.83
„	6. липня до 4. серпня	2.813.18
„	4. серпня до 1. вересня	343.05
„	1. вересня до 1. жовтня	1.592.82
„	2. жовтня до 1. падол.	2.751.85
„	1. падол. до 1. грудня	1.858.20
„	1. грудня до 1. січня	1.695.85

1912.

Від	1. січня до 1. лютого	4.212.39
„	1. лютого до 13. лютого	1.653.85
„	13. лютого до 1. марця	274.31
„	1. марця до 1. цьвітня	2.199.71
„	1. цьвітня до 1. мая	2.254.63
„	1. мая до 1. червня	1.810.35
„	3. червня до 16. червня	2.190.76
„	16. червня до 1. серпня	464.12
„	1. серпня до 16. серпня	3.078.87
„	16. серпня до 1. вересня	147.90
	Прихід за два роки	51.636.18
	В касі остало 14. вересня 1910	6.569.38
	Разом	58.205.56

Розхід

1910.

Від	14. вересня до 7. жовтня	1.232.95
„	7. жовтня до 5. падол.	1.858.75
„	5. падол. до 6. грудня	2.670.46
„	6. грудня до 1. січня	2.077.74

1911.

Від	1. січня до 6. лютого	2.315.08
„	6. лютого до 7. марця	2.528.69
„	7. марця до 6. цьвітня	2.391.64
„	6. цьвітня до 6. мая	4.295.63
„	6. мая до 5. червня	3.649.11
„	5. червня до 6. липня	3.059.94
„	6. липня до 4. серпня	2.156.08
„	4. серпня до 1. вересня	2 252.67
„	1. вересня до 1. жовтня	1.857.43
„	2. жовтня до 1. падол.	2.487.71
„	1. падол. до 1. грудня	2.388.61
„	1. грудня до 1. січня	1.863.32

1912.

Від	1. січня до 1. лютого	2.881.14
„	1. лютого до 13. лютого	1.318.47
„	13. лютого до 1. марця	1.416.41
„	1. марця до 1. цьвітня	2.544.23
„	1. цьвітня до 1. мая	1.645.45
„	1. мая до 1. червня	1.621.27
„	3. червня до 16. червня	1.251.20
„	16. червня до 1. серпня	3.282.21
„	1. серпня до 16. серпня	1.258.47
„	16. серпня до 1. вересня	1.226.12
	Розхід за два роки	57.530.78

Зіставленє:

Прихід	58.205.56
Розхід	57.530.78
З днем 1. вересня 1912 остає в касі готівка	674.78
Довгують „Свободі"	249.42
Разом	924 20

По своїм справозданю між иншими поясненями заявив п. Кирчів, що загальна сума приходів і розходів є у него инша як у контрольної комісії, а се стало ся з тої причини, що він замкнув свої книги з днем 1. вересня, а контрольна комісія зробила то само лише по день 15. серпня. На внесенє о. Даниловича ухвалено відложити дискусію над сим справозданем аж до звіту шконтруючої комісії, а прочитане п. Кирчовим справозданє принято тимчасом до відома.

(Дальше буде).

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Сим повідомляє ся всіх членів тов. ім. Маркіяна Шашкевича, від. 311 Р. Н. Союза, в Ню Йорку, Н. Й., що надзвичайний мітінґ відбуде ся в середу дня 22. січня (януара) 1913 р. о год. 8. вечер в гали Мілєра 134 Іст 7-ма ул. Ню Йорк, Н. Й. На сей мітінґ кождий член безуслівно має явитись в назначенім часї. Місцеві урядники, пп. Й. Крицун предс., А. Хомий касієр і Т. Скоробогатий секр. мають принести з собою всї книги і папери Товариства на сей мітінґ. На сім мітінґу будуть головні урядники Р. Н. Союза. Хтоби з членів чи урядників не явив ся на сім мітінґу, то буде караний гривною або виключенєм з Р. Н. Союза.

ГОЛ. УРЯД Р. Н. СОЮЗА.

ДО ВСЇХ ПП. МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ Р. Н. СОЮЗА,

КАЛЄНДАРІ Р. Н. Союза на рік 1913-ий

вже на укінченю і небавом будуть розсилати ся по всіх місцевих відділах Р. Н. Союза. Просить ся всіх місцевих секретарів Р. Н. Союза, щоб як найскорше виповнили понизшу табельку і надіслали її на адресу „Свободи".

Імя Братства або Товариства ....

....

Відділ, число ....

Післати на адресу секретаря, яка звучить: ....

....

....

Руських календарів .... примірн.

Словенських календар. .... прим.

Замітка: Витинок повисший мусить бути потвердженний братською печаткою і підписом секретаря.

Уряд Р. Н. Союза.

КАЛЄНДАРІ ВЖЕ РОЗСИЛАЄ СЯ!

ЗАВІЗВАНЄ. Звертає ся отсим увагу інтересованих, що до нинїшного дня не надіслали нам повисшої табельки отсї відділи:

В. 4, 9, 12, 14, 20, 21, 23, 25, 27, 31, 32, 34, 35, 39, 41, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50, 54, 60, 61, 62, 63, 64, 67, 68, 70, 71, 73, 75, 76, 77, 78, 83, 88, 89, 93, 94, 96, 98, 100, 103, 105, 111, 112, 114, 115, 117, 118, 119, 120, 122, 124, 125, 131, 132, 133, 135, 138, 140, 142, 143, 145, 150, 151, 152, 154, 164, 171, 173, 177, 181, 182, 187, 189, 190, 196, 199, 200, 201, 207, 212, 213, 216, 224, 228, 229, 231, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 244, 251, 252, 253, 256, 257, 259, 261, 263, 264, 265, 268, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 279, 280, 281, 282, 287, 289, 291, 300, 302, 304, 305, 306, 307, 310, 311, 312, 315, 317, 319, 325, 327, 328, 333, 338, 339, 340, 342, 343, 345, 347, 348, 350.

Дописи.

З Ansonia, Conn.

На хрестинах у т. І. Завидовського зложили на „Рідну Школу" на руки підписаного слідуючі тов.: Левко Коблюк $1.00, Т. Чубко 1.00, І. Завидовський 1.00, Гафія Бундзяк 1.50, Теодор Кулявець 75, Кирило Метенька 60, І. Пиріг 60, Н. Пиворарчук 60, М. Хомик 50, Вілецький 50, І. Придун 50, Олена Придун 25, Хамуляк 40, О. Самодал 35, Атанас Мерещак 35, В. Огродник 35, Н. Марцинюк 30. Н. Радзїх 25, Юлія Бабій 25, М. Пивовар 25, Мирослав Завидовський 25, В. Шураню, Тр. Стадник 10, Варвара Ювяк 10.

На вічу в Ню Гевен: о. Павляк $1.00, а $5.23 дрібнїшимид датками. Спис жертводавців мав доручити т. Кобаснюк, але до сего часу нема. Підписаний 1.00, то разом $7.23. Приватно зложили: о. М. Данилович $1.60, А. Онисько 1.00, Анна Березнюк 1.00, Текля Марцінковська 1.00, Теодор Ціркот 50, М. Почкур 50, М. Ходовський 50, Н. Ходовська 50, І. Чорняк 50, С. Голїцький 50, Н. Левіцька 50, Е. Хома 25, Я. Грабар 25, С. Коваль 25, Н. Закалюк 25, П. Шумейко 25, П. Кльоц 25. Підписаний дав на хрестинах 1.00, на вічу 1.00, а доляра при висилці; разом 3 доляри. Всїх разом вислано на адресу Краєвого Союза Шкільного у Львові $30.60 (150 Кор.), як съвідчить залучений рецепіс почтовий з дня 26. грудня 1912 р.

Василь Калина.

Примітка Редакції: Шан. В. Калина надіслав нам враз з повисшим виказом жертводавців почтову посьвідку (ч. 46256), на якій находить ся зазначена квота ($30.60 — 150 Кор.), а крім того отся дописка: „Сї гроші переслано на „Рідну Школу" впрост до Краєвого Союза шкільного у Львові. — *о. М. Данилович*".

З Ambridge, Pa.

I.

Дещо про вибір гол. урядників в новім Р. Н. Союзі.

Хто з пов. читачів мав нагоду читати „Н. Волю" чч. 49 і 50, мусів находити і повідомлене в тих двох числах, як і кого буде вибирати ся на гол. урядників, і що в сей посіб переведені вибори суть практичні і справедливі. Чи се дійсно так єсть, властиво буде, — побачимо. А що „Н. Воля" до свого захвалюваня мусить завсігди кого скритикувати (як се зробила в ч. 50, критикуючи конвенції старого Союза), хочу дещо сказати, як починать ся вже вибори в новім Союзі. А так: вибори, які будуть розпочинати ся з початком нового року, суть певні побіди доброї кишені, ліпшого писка і хрунівської аґітації, котра вже розпочалась дня 8. грудня в однім готелю в Пітсбурґу. Кого там п. Бабій поставив на головний уряд, поки-що не знати, але як ходить чутка, то п. Бабій старає ся о більший жолоб. Після його гадки і розпорядженя пітсбурська околиця має Скрентон на голову побити, а єсли не удасть ся, то Пітсбурґ буде мати Союз No. 3, бо, каже, я заложив Союз в Скрентон і потрафлю і тут, бо в Скрентон та сама голота.

От маєте, члени нового Союза, гол. урядника! Поки п. Бабій мешкав в Скрентон, то кричав і розбивав ся за Скрентоном; Пітсбурґ і Ню Йорк були у него прищіпкою. Тепер, коли люди скрентонської околиці, пізнавшись на Бабійовій політиці, дали йому транспорт, то вони суть у него голотою, а пітсбурська околиця „духом" Р. Н. С. Не знаю, як би сей діяч собі поступив, наколиб припустити тепер отримав транспорт з Пітсбурґа приміром до Ню Йорку; чи отримав би Пітсбурґ подібне імя, як тепер Скрентон, чи може еще красше?..

Но щож! Бабій Бабійом був і буде. Він звик що хвиля свій напрям змінювати... Не знаю, чи вийде п. Бабій побідоносно сим разом, але чутка ходить, що невдоволені будуть слатись протести на Бабія, як се свого часу робив Олифант. А що до виборів гол. урядників, то можна сподївати ся, що перейдуть вони способом краєвих виборів, т. зн. одні других будуть побивати ковбасами і пивом, ще більше ніж підчас виборів на конвенції. Не знати лише, що голова Семенюк скаже і чим відвдячить ся Бабійови, єсли Бабій випхавить Семенюка спати?...

Як сї новомодні вибори випадуть, то в своїм часї побачимо, але признати треба, що вони будуть практичні, хотьби вже тому, що за ними розщибають ся в кождій місцевости салюніста. Не так се робилось по инших конвенціях, що тілько в однім місци салюністи всьо пожерли; тепер буде кождому по трошки, а річ певна, що Бабійови причинить ся роботи, бо мусить писати більше справоздань за розходи і дієти, бо праця тяжка і богато гроший коштує. Ба і урядників вже богато нароїлось, а ганьба булаб, єслиб він отримав „копняка" (а жаль би ми вас було, длятого вас прошу, пане Бабій, оголосіть, кого вибираєте до уряду, щоб члени знали наперед, бо инакше може стати ся так, що напакують вам урядів, що опісля і ради собі з ними не дасьте), а що найголовнїйше: мусів би Бабій третий Союз орґанізувати.

М. К., член нового Союза.

II.

На що робить ся статут в орґанізації і для кого? Се питанє може й не одного розсьмішити, але прецінь кождий повинен знати, що статут, так сказати, єсть господарем, бо він має розказувати і вчити всїх своїх членів, як вони мають справувати ся в орґанізації, які їх права і обовязки та який послух. Дальше статут розказує, що урядники повинні наглядати, щоб всї параґрафи статута не були нарушені, бо за се булаб кара.

Но, а я Вам скажу, пов. читачі, що в новім Союзї цілком инакше. Там статут тілько для членів, а гол. урядникови він не має права розказувати. На доказ того скажу Вам, як заховує ся гол. орґанізатор нового Союза. Прошу послухати.

§ 292 статута нового Союза каже, що не вільно членови виявляти перед нечленами жадних справ. А наш п. Бабій, де що зачує, то вже о тім цїла корчма в Мікісракс, Па. знає. Там то п. Бабій всї справи орґанізації при барі полагоджує, а що се єсть правдиве, нехай послужить слїдуючий факт: На Тенксґівінґ день скликав він з від. 5 в Амбридж, Па. трьох членів на наради. Мітинґ отворив шклянкою, а коли один з присутних сказав, що ним нїчого не хоче і тут в корчмі говорити нїчого не буде, позаяк цїла корчма слухає(а було людий звиш 50) — зістав висьміяний, а другі його товариші дістали від п. Бабія за „послух" нагороду: він виплатив їм з каси 5-го відділу дієту, а коли одно з членів запитав М. Соколовського, за що Бабій заплатив йому $1.60 (прецїнь се не був день робітний, а подорож з Амбридж до Мікісракс, Па. коштує з поворотом тілько 70 цнт.) — то на се М. Соколовський відповів: я не знаю!

Дальше, §288 каже, що єсли член робить шкоду орґанізації, то тратить всякі права членські. А наш п. Бабій розбиває великі відділи на малі відділики і за се має імя „славний діяч"... Він розбив відділ 91., а тепер певно розібє відділ 5-тий. Що воно на се заносить ся, то прошу послухайте. В жовтні 1912 р. в відділі 5-тім вибрав п. Бабій новий уряд на рік 1913 і сам, бувши присутним на тім мітинґу, сей уряд затвердив, а о місяць пізнїйше скликує новий мітинґ і не питає, чи члени хотять або нї, але вибирає знов новий уряд! Єще як собі при тім поступив! Пише лист до М. Соколовського, щоб там аґітував за М. В. на предсїдателя, тай як сказав, так і зробив. Приїхав на мітинґ і проти волї членів вибрав предсїдателем М. В. Він наказав йому, що єсли коли буде хотїти скликувати мітинґ на наради, нехай ідe до попа (котрий єсть прихильником Провидїня) і річ певна, що відділ 5-тий мусить бути розбитий, бо одна часть членів мусить заложити нове брацтво (але певно Бабій вже їх не прийме), бо бути членом в брацтві, де урядники непісьменні і слухати їх розпоряджень не можливо, або инакше платити до Р. Н. С. а пізнїйше опинитись в „Провидїню" також декотрі не схотять. А що від. 5 опинить ся в „Провидїню" се річ певна, бо прецінь отсей теперішний предсїдатель в новембру на мітінґу в присутности Бабія, що **ліпше належати до Союза № 3.** (Я думаю, що і Бабій сам то зробить, скоро утратить жолоб в Р. Н. С.)

І так то п. Бабій урядує. Коли М. С. спитав Бабія, на підставі якого параґрафу прийшов робити мітінґ і вибирати урядників, то він не знав відповісти, але удав, що не розуміє питаня. Я зась думаю, що Бабій знову так розуміє ся на §§ як вовк на звіздах, бо як маємо нагоду бачити Бабія в одній корчмі з одним членом на розмові в справах орґанізації, то бачивем таке. Коли прийшов до корчми, удавав великого фільозофа, а коли чоловік, котрий з ним говорив, почав „черпати" від него відомости, то він зробив ся таким звірятком, що має довгі уха... От такого то проводиря має новий Союз.

Тепер не знати, як покажуть теперішні вибори: чи дальше будуть тримати сего шпорта за проводиря, а статут скасують (бо Бабієви він не потрібний), чи може дадуть йому „абшит", а виберуть спосібнїйшого чоловіка. Поживем, то побачим.

П. Косарич,

член нового Союза
і член старого Союза.

До сестер і братів Лемків!

Христос раждаєть ся!

Дорогі Братя і Сестри!

Нї один народ не складав — і в теперішний добі не складає — тільки жертв на своє відроджене, що наш українсько-руський народ.

Складати жертви на „Рідну Школу", церкви, на будову памятників і бурси, а передовсім підпомагати тим способом народних трудеників в боротьбі зі смертельним ворогом руського народа — то цїль не лише велика і взнесла, але сьвята.

Цїль ту зрозуміли добре наші Родимці, яких кинула судьба далеко за море, на землю Вашінґтона.

І нам не стає слів, щоби Вам, дорогі та любі Краяни у чужій сторононці, віддячитись і то не лише за Вашу матеріяльну підмогу, але і за се, що так горячо відчуваєте наше тяжкє і невідрадне положенє. Боже! заплать Їм, бо Твоя заплата більша як наша.

Передовсім нагороди, Боже, Всеч. о. Ілію Кузьова, п. Теодора Бубняка, п. К. Кирчова та п. С. Горощака з Пантної, які зволили ласкаво заняти ся збиранем жертв на нашу бурсу. Ваші імена, Вп. Добродії, як також імена попередних жертводавців будуть записані золотими буквами в історії відроджена нашої Лемківщини.

Заохочені Вашою щиростию для народної справи, ту на Лемківщинї — ми в сїм році вже значно поступили наперед. Двайцять (20) школяриків, молоденьких Лемків, селянських дїтий, — виховуємо тепер в нашій бурсї за доплатою 10—20 К місячно, а двох удержуємо безплатно; то чиж малих жертв потребує се дїло? А нас тут не богато, ще й до того страшна і несовісна конкуренція зі сторони цареславних аґентів. Отже знов осьміляємо ся кликати Вас, дорогі Братя і Сестри, з чужини, за моря, на поміч, тай дуже простягаємо до Вас руку. Будьте ласкаві і дальше помагати доброму дїлу. Особливо Ви, дорогі Краяни Лемки, памятайте про се дїло, а се тим більше, що то для Ваших дїтий тай для відродження Лемківщини.

Вже третий рік боремо ся завзято тут в Горличчині. А се тим страшнїйша борба, що мусимо бороти ся на два фронти: і з Ляхами і з московськими нахлібниками-зрадниками. Лемківщина сеж окраїна нашої сьвятої України-Руси, а так вже від давна призабуло ся про неї. Вона, лишена сама собі, що до неба довго переживала такі самі часи, які в пятьдесятих роках переживав увесь наш українсько-руський народ. Тай Москва і скористала з темноти Лемків. За рублї вишукала таки між їх незрячими братами нахлїбників-аґентів, що народ свій нещасний довели до цїлковитої моральної руїни. Сї очайдухи ходили і ходять помежи наші села, тай насильно хотять запровадити нову „ліпшу віру", бо нашa не позволив їм цар...

А хтож то є тоті московські аґенти? Се прогнані „шкільники" за розпусту і неуцтво, тай ескільські кримінальники, які самі не маючи нич до страченя, запряглись в московський віз, тай і народ свій нещасний хотять на пим завезти до російських тюрем. От такими то дорогами, дорогі Братя і Сестри Лемки (як Ви до нас писали), прийшло тут царо-православне ренеґатство і московська зрада. Дїйшло до того, що людий хрещених місто з хрестом сьвятим з колами ховають, місто сьвященників ідуть комісари і жандарми, а дїти наші хрестять повитухи та зневажують сьвиту тайну крещення. Перед нашими очима стає образ великого згірщеня, образ піяньства, розпусти і зради. Між народом ширить ся зло, повно процесів, а кримінали щораз то більше наповняють ся невинними людьми. Нема нї старшого нї молодшого, нї батька нї матери. Не пізнає брат брата. Старенький сиволосий батько тратить перед сином право до ґрунту і на склонї свого житя не має де голови приклонити, блукає з улиці на улицю, годує ся жебраниною, та ночує нераз під голим небом або в чужій „загаті". Безсовісні дїти кидають ся на родичів і підносять свої руки на їх старі кости.

Ось так тут на Лемківщинї Москва доїхала аж до краю. Ось так тут московські аґенти, що обібрались просьвічувати Лемків, — так їх просьвітили.

Але нема зла, щоби і на добре не вийшло. Народ поволи пізнає тоє зло, та починає пробуджуватись і вступає на новий шлях відродженя. І ми якраз стаємо під ту хвилю на дорозї, та стараємо ся відвернути від него тоє велике нещастє, тую зраду і справити його на дорогу правди, на стрічу золотій свободі без Москаля і Ляха. Ми не сьміємо і не можемо допустити до того, щоби Лемки валяли ся в багнї темноти і зради, ми мусимо їх піднести і поставити на рівні з цїлим нашим народом, бо сего вимагає від нас обовязок і наша народна честь.

Вже й тепер народне житє кіпить на цїлій лїнії. Таки сини тутешних селян, вийшовши в люди, вертають на Лемківщину та не в російських фуражках і з московським язиком в ротї; але як рідні дїти того народа стають в ряди з нами до працї, сплачують довг, бо навертають своїх рідних на дорогу істини.

Тому і нам вже лекше тут продиратись крізь темряву. І ми вже не станемо тепер на середині ріки, але будемо добивати ся таки до берега, лише щоби Вп. Родимці памятали, що ми ту є, і нас щораз більше.

Наші бурси на Лемківщині, наші Товариства і наша преса*) мусять їти наперед і розвивати ся, а і народ відтак піде за нами; тільки треба матеріяльної помочи. На велику поміч від наших Родимців в краю ми числити не можемо, бо й вони обтяжені страшно датками на ріжні цїли. Єдино Ви, дорогі Братя і Сестри з чужини, можете подати нам помічну руку. І будьте ласкаві не лише осьвідомлювати в тім дїлі дорогих наших Краянів-Лемків, але самі помагайте нам доти, доки не вирвемо сего нещасного народа з рук російських шпіонів.

Сим і кінчимо тих пару слів, тай засилаємо Вам, Вп. Родимці і Краяни Лемки, з далеких окраїн Вашої рідної землї, від високих гір, зелених лїсів і бистрих ручаїв сердечний привіт і поздоровлене і бажаємо Вам всїм „Веселих Сьвят".

Дай Боже, щоби Ваш кервавo запрацьований гріш, Ваші жертви принесли тїй зеленій Лемківщині як найобильнїйші плоди і щоби воскресла Вона як найскорше до нового житя. Христос раждаєть ся! — Славіте!

Ласкаві жертви просимо посилати на руки о. Ем. Менцїнського, пароха в Маластові, почта Ропиця руська. Жертви Ваші будуть оголошені в осібних виказах.

Всї Хв. Редакції американських часописий, прихильних нашій справі, просимо о ласкаве перепечатанє нашої відозви і о прислане нам дотичного числа.

Від Видїлу Руського Тов. Педаґоґічного в Горлицях, дня 18. грудня 1912.

о. Емілїян Менцїнський,
гр. к. парох в Малєстові, поч. Ропиця руська — голова.

Тимко Перейма,
учитель управляючий в Ропици руській — секретар.

*) „Підгірський Дзвін" в Новім Санчи.

— Завтра маємо заплатити властителеви дому за мешкане — памятай, бо викине нас в противнім разї. Покажи, кілько ти вижебрав.

— Не ображай мене так низькими занятями, — відповів принц. Чиж не говорив я тобі, що я королївський син?

Рука Кенти упала тяжко на плечі принца, що захитав ся і упав на руки „матери". Вона притиснула його любязно до серця і, як могла, хоронила перед кулаками, що сипали ся, мов град. Перелякані дївчата утїкли знов в кут, а немилосерна баба зачала помагати синови. Тодї висунув ся принц з рук своєї опікунки і сказав:

— Добра пані, не хочу, щоб ти терпіла за мене. Нехай сї злочинцї виллють лиш на мене свою злість.

Слова сї ще більше розпалили лють нуждарів і вони кинули ся знов на свою жертву і немилосерно збили безталанного хлопця; опісля дістало ся ще матери й дївчатам за се, що посьміли над ним милосердити ся.

— Йдїть спати! — сказав вкінци Кенти. — Отся розривка вже мене трохи змучила.

Загасили сьвічку і всї поклали ся спати. Коли голосний віддих голови родини і старої чарівницї затихли, присунули ся дївчата тихо до прин

Дивно се видало ся безталанній женщинї і вона не могла майже рушити ся з місця. Ледви успокоїла ся о стільки, щоби хлопчину приспати. Надармо вмовляла в себе, що лиш помішане ума справляє се, що Томко забув свою навичку. Вона в се не вірила. Неімовірне: хоч би ум його був помішаний, то руки не понехали би від вчорашного дня кількалїтної привички.

З другої сторони, як-жеж виречи ся того, що се її дитина? Ні, сій пробі не могла цілковито повірити. Міг тут зайти случай. По довших перестанках, другий і третий раз повторила ту пробу — а наслїдок все був той сам. Умучена положила ся вкінци і заснула з словами:

— Не можу його виречи ся... Ні, не можу... Він мусить бути моїм сином.

Коли бідна женщина відсунула ся від принца, він безсильний заснув глубше і спокійнїйше, бо біль з ударів трохи йому улекшив сон. Минали години за годинами, а він лежав, мов без житя, а сон кріпив його. Минуло так пять годин, вкінци пробудив ся і сказав на-пів сонно:

— Пане Вілєм, пане Вілєм Герберт!

Ніхто не відказав.

— Ходи скорше! — говорив далї принц, — послухай, який я мав сон. Пане Вілєм, не чуєш?

C 12

Уяви собі: снило ся менї, що я був нуждарем... Що се! Є там хто? Пане Вілєм! Анї камердинера нема? Чекайте, будете за се відвічати!...

— Що ти хочеш, кого кличеш? — шепнув якийсь голос коло нього.

— Кличу пана Вілєма Герберта. А ти хто?

— Хто я є? Таж твоя сестра Ганна! Ах, бідний Томцю, я вже забула, що тобі помішало ся в голові. О, щоб я не була собі сего пригадала! Благаю тебе, мовчи хоч, бо всї підемо на смерть.

Принц хотів зірвати ся на ноги, та синцї з одержаних ударів заболїли його і задержали; із зойком упав на свою нуждену мерву.

— Отжеж се не був сон! — закликав.

Всьо болюче й страшне, що він вчора пережив, спокійний сон затер в його памяти, а тепер пережита недоля станула йому живо в думцї. Знав, що тепер він не є випещеним королївським сином, що на нього звернені очи цїлого народу, — що вже не мешкає в палатї, але нуждар, покритий лахами, находить ся між виродами людської суспільности, між злодіями й жебраками, а мешкає в хліві, що більше є відповідний для звірят, як для людий.

Здалека чути було сьміхи й крики, опісля

— Ти так думаєш? А я кажу тобі, не підеш ні кроку, поки не випєш на здоровле князя Валїї! — сказав моряк.

— То дай чарку, але швидко. Менї треба йти.

Тимчасом коло них зібрало ся вже чимало людий. Один крикнув:

— Принесіть *„чарку любови"*.*)

А цїле товариство повторило:

— Подайте „чарку любови"! Сей захмарений мацапура мусить її випити, в противнім разї нагодуємо ним риби в Тамізї.

Ся „чарка любови", — се був чималий збаночок з накривкою і з нього пив Кенти в той спосіб, що в часї питя мусїв після старого звичаю держати за ухо правою рукою, а лївою придержав накривку. Очевидно в тій хвили був принц свобідний. Сейчас втиснув ся скоро між окружене і хто хотів би відшукати його між рухливим натовпом доказав би такого самого чуда, як, коли-б найшов маленький гріш, кинений у филї оксану. Зрозумів се сейчас принц і думав лиш про свою свободу, а не журив ся зовсїм про Івана. В тій хвили було йому ясно, що на його місци відбуває

*) Т. зв. *„чарка любови"* була в уживаню в Англії за часів панованя дунського.

торжество в Сіти неправдивий принц Валїї. Не міг се бути хто инший, як Томко Кенти, сей жебрак, що скористав з нагоди і удає принца.

Правдивому принцови лишала ся тільки одна дорога, дістати ся до Ґвідгол і з самозванця зняти публично прибрану маску. В такім случаю, після тодїшного звичаю, дістанеть ся Томко до тюрми і опісля поломлять його на колесї, почетвертують, бо-ж тодї така була кара за зраду держави; рішив отже принц, що принайменше зробить се, щоб злочинцеви лишити досить часу до приготовленя на смерть.

XI.

В Ґвідгол.

Королївський човен плив звільна здовж Тамізи, між рядами инших освічених човнів. Довкруги грала музика, сьвітло. Високі вежі міста рисували ся на небі а надпливаючий човен, що його заповідали гарматні вистріли, витали з берега безнастанні оклики.

Для товаришок Томка, княгинї Єлисавети і молоденької леді Іванни, було всьо зовсїм природним, та він, лежачи на шовкових подушках, приглядав ся з подивом сему незвичайному, неімо-

загортки з вишневого атласу, а на шапках пера бажанта і се був стрій пруський. Сто людий із смолоскипами, що окружали дружину, мали почорнені лиця, що дуже добре виглядало при їх одїню з темно-червоного атласу з зеленими прикрасами. Слїдував опісля мімічний танець; зачали його впроваджені на ту діль *мінстрелі*, а лорди і вельможні панї пішли за їх приміром. Всї гуляли так, що аж любо було дивити ся".

Підчас того, як Томко з високого свойого крісла приглядав ся з одушевленем сему шаленому гуляню, при котрім ріжнородність красок так чарувала око, як калейдоскоп, — правдивий князь Валїї, убраний в лахи, стояв коло дверий Ґвідгол. Дармо кричав голосно, хто він є, дармо обжаловував самозванця; його недоля бавила і радувала товпу. Тиснули ся люди, щоб побачити малого бунтівника. Найблизші зачіпали його і дразнили насьмішками і навмисно для забави бажали його як найбільше розгнївати. Сльози гнїву напливали йому до очий, але супроти товпи заховував ся з королївською гідностю.

— Раз вам говорю — відповідав рішучо, — що я князь Валїї. Хоч стаю ту перед вами убогий, опущений, без помочи, не виречу ся нї мого становища, нї моїх прав.

— Чи ти князь, чи нї, — в кождім разї хороший з тебе хлопець і ти повинен найти собі товариша. Я хочу ним бути для тебе і ось стаю при тобі. Вір менї, що не найдеш нїколи чеснїйшої людини, як Майльс Гендон. Будь спокійний, дитино, я заговорю до тих уличних щурів їх мовою, бо ту мову знаю не-гірше від них.

Бесідник той був чималого зросту і сильно збудований. Одїж мав з доброї матерії, але дуже вже витертої. Коло боку висїла довга шаблюка, в зелїзній, заржавілій похві, а постава і руки вказували, що мусїв колись сповняти військову службу. Слова тої цїкавої людини викликали в товпі голосний регіт і насьмішливі оклики:

— Знов якийсь прибраний князь! — закликав один.

А другий додав:

— Стережи ся, товаришу, бо се небезпечно!

— Вирвіть від нього хлопця! Киньте до води! — кричали довкола.

Якась рука вхопила князя, та новий його товариш витягнув шаблю з похви і хоч плазом, але так сильно ударив напасника, що упав на землю.

— Проч з тою собакою! Убийте його! — завила, зверещала довкруги товпа, кидаючи ся на

XII.

Принц і його спаситель.

Коли Майльс Гендон з молодим принцом щасливо утїк перед товпою, спішили оба вузкими уличками над беріг Тамізи. Без перешкоди дійшли до лондонського мосту, де знов стрінули юрбу людий, та Гендон кріпко держав за руку принца. Страшна вістка про смерть короля була вже загально звісна. З всїх сторін було чути: „Король умер!" Осиротїлий хлопчина задрожав, бо глубоко відчув, як велику поніс страту; строгий тиран, що у всїх будив тревогу, був для нього таки добрим батьком. Гіркі сльози наповнили очи молодого бурлаки, що в сїй хвили уважав себе за найнужденнїйше сотворінє Боже на широкій землї, коли серед ночи загремів сильний оклик: „Нехай живе многі лїта король Едвард VI". Очи хлопця блиснули; немов потрясла ним електрична струя.

—Ах, — погадав — яке-ж дивне, величне чувство, я тепер король.

Поволи перетискали ся наші знакомі крізь юрбу людську на мостї, що вже тодї стояв там від шістьсот лїт і був збудований цїкаво. Бо по

ца і накрили його соломою й лахами. Мати присунула ся рівнож. З гірким плачем гладила голову хлопчини і шептала йому до уха слова любови й потіхи. Найшла навіть схований попереднього дня кусник хліба і дала йому; однак біль відняв бідоласі апетит, особливо до чорного хліба. Зворушало його однак се співчутє і відвага, з якою його боронила. Подякував їй кількома ніжними словами і просив, щоби йшла спати і забула на свою недолю. Додав, що його батько-король щедро нагородить її доброту і шляхотне посьвячене. Новий сей доказ помішаня ума переняв жалем її серце; пригорнула його до грудий, облила слезами і тихо вернула до свойого кутка.

Лежачи, роздумувала з жалем тай прийшла до пересьвідченя, що щось непонятного є в сїм хлопчині.

Точно не знала сказати, що властиво вона запримітила, але материнський інстинкт показував їй дорогу правди. Може сей хлопець в самій річи не був її сином? Усьміхнула ся сама до себе, мимо великого смутку, бож таки се видавало ся їй дивоглядним. А однак сеї гадки не могла відогнати від себе. Вона вертала раз-враз. Се її гризло і почувала, що не позбуде ся її, доки не зробить якоїсь проби, що покаже ясно й точно, чи

той хлопчина є її сином, чи ні. І тоді доперва розвіють ся сї сумніви, що тепер її мучать. В самій річи треба так зробити, — але як має виглядати та проба? Приходило їй на гадку не одно, але сейчас відкидала, бо се не переконувало її. А вона потребувала зовсім певного доказу. Вкінци по спокійнім віддиху хлопця пізнала, що заснув.

Нараз видав він тихий оклик, немов би чого у сні перелякав ся. Тепер знала, що має зробити.

Тихесенько запалила сьвічку і шептала до себе:

— Коли-б я була бачила його тоді, як крикнув, то знала-б певно цілу правду. Від тоді, як Томко, будучи ще дитиною, перелякав ся раз пороху, що запалений блиснув йому в очи, має він звичай серед якогонебудь переляку закривати очи долонями, відверненими до горі. Жадна дитина так не робить, а він робить все той самий рух. По тім пізнаю його.

Заслонила рукою сьвічку і присунула ся до сплячого хлопчини. Обережно майже без духу, з ожиданєм, нахилила ся над ним і задержала сьвічку перед його лицем, а коло його уха застукала пальцем об землю. Спячий отворив очи, глянув допитливо довкола, але руками не порушив.

сильнїйше запукав хтось до дверий. Іван Кенти перестав хропіти і кликнув:

— Хто пукає, що хоче?

— Чи знаєш, на кого упала вчора твоя ломака? — спитав чужий голос.

— Не знаю! Тай се мене не обходить.

— Будеш ти зараз говорити инакше. Як хочеш уратувати свою голову, то мусиш сейчас добре утїкати. Чоловік той вже конає... Се о. Андрій!

— Лихо! — крикнув Кенти захриплим голосом.

— Вставаймо і утїкаймо! — розказав своїй родині і хто лишить ся, сей пропащий.

Пять хвиль опісля бігли утїкачі крізь вузкі вулиці швидко, бо страх гонив за ними. Князя держав Іван Кенти сильно за руку і волік за собою і наказував:

— Памятай собі, дурноватий, щоб не зрадив кому нашого імени. Я приберу собі инше імя, щоб змилити тих, що гонити муть за нами. Уважай на се добре.

До прочих членів родини сказав:

— Коли-б ми случайно мусіли розділити ся, то зійдемо ся знов на лондонськім мості, коло послідної будки з товаришами полотняними. Опісля утїчемо всї до Джантварку.

Коли утїкачі прийшли на беріг Тамізи, злучили ся з великими товпами народу, що сьпівали й веселили ся. Як далеко можна було засягнути оком, горіли огнї на знак радости і міст лондонський і міст на Джантварк був ясно осьвічений, лодки на ріцї були прикрашені ріжнобарвними ліхтарнями, а штучні огнї, що підносили ся із всїх сторін, заповняли воздух дощем ясних іскор, що зміняли майже ніч в білий день. Цїлий Лондон був тут, здаєть ся, зібраний.

З проклонами казав Кенти своїй родині сейчас завернути назад: та було вже за-пізно. Окружені рухливою товпою. розділили ся і зникли серед натовпу.

Кенти однак не пустив принца з рук. Серце хлопця било голосно, бо він сподівав ся, що успіє вирвати ся з рук тирана. Кенти передирав ся силою крізь товпу, коли нараз якийсь кремезний моряк, трохи підпитий, гнївний за се, що Кенти його штуркнув, хопив його за рамена і спитав:

— Де-ж ти так спішиш ся, товаришу? Певно огидиш свою душу гріхом, бо гониш за зиском, — а всї добрі вірні піддані бавлять ся тут.

— Не займай ся моїми справами, я їх сам пильную! — відповів гнївно Кенти. — Уступи ся, нехай йду далї...

вірному видовищу. Від Давґейту надпливали лодки при помочи суден, біля Боклерсбурґ, до заливу званого тепер Бурґенлярд, в саму середину лондонської Сіти. Тут вийшов Томко на сушу і з цілою дружиною окружив Чіпсайд; перейшов опісля стару жидівську вулицю і майдан Бесінґгол, аж дістав ся до Ґвідгол; тут повитали його лордмайор і олдермени з всякими приписаними ознаками почести, убрані в урядові, червоні строї, з тяжкими золотими ланцухами на грудях.

Окличники запровадили „принца", перед котрим несли меч, власність Сіти і палицю лорд-майора, до великого престола під бальдахімом, поставленим у великій сали. Лорди й шляхтичі, що мали услугувати Томкови і його товаришкам, стояли вже за кріслами тай окремий стіл був вже закритий для княжат.

Для найзнаменитших осіб з королївського двора був поставлений трохи дальше другий стіл, а для прочої дружини тай инших присутних осіб приладжено численні столи трохи далї, у величній кімнаті, полученій із салею. Великанські постати Ґоґа і Маґоґа, тих вічних сторожів Сіти, дивили ся з стїн і на сей вид, що з ним знали ся вони ліпше з попередних ґенерацій. Опісля гомін труб заповів внесене великої, паруючої полядви-

ці; поперед неї йшов торжественно головний кухар а несли її помічники.

По молитві перед їдженем, Томко добре вперед виучений, як має заховувати ся, підвів ся із свого крісла і випив з золотої „чарки любови" до княгині Єлисавети, а опісля леді Іванни Ґрей. Опісля хороша чарка йшла кругом — і пир почав ся.

О півночи була загальна веселість в найбільшім розгарі. Тоді представили гостям сьвітле видовище, що тоді дуже всїм подобало ся. В одній старій хроніці находить ся опис такого видовища; його описав наочний сьвідок. Наводимо його слова:

„Коли місця опорожнили ся, вийшов барон і ґраф в турецьких, золотом тканих строях, у високих капелюхах, з вишневого оксаміту і з богатими, кривими шаблюками коло боку. За ними вийшов знов барон і ґраф в російськім строю, в довгих каптанах з жовтої китайки з біло-червоними смужками. Вони мали темні капелюхи, в руках топори, а наперед загнені кінцї чобіт були так довгі, як ноги. Опісля показав ся лицар, за ним лорд-адмірал з пятьма шляхтичами. Вони мали одіж з темно-червоного шовку, спняту на грудях срібними ланцухами; на раменах мали накинені

жовніра, що опер ся о мур і мов шалений махав і бив довгою шаблюкою. Много жертв упало в ріжних напрямах, але з тим більшим завзятєм тиснула ся товпа до відважного козарлюги. Здавало ся однак, що надходить вже для него конець, що хвилї його житя вже почислені, коли нараз відозвали ся труби і приказуючий голос крикнув:

— Робіть місце королївському послови!

Відділ їздців показав ся на улици, а товпа з поспіхом розступала ся перед ним. З того скористав сей сьмілий чоловік; він уняв принца за руку і випровадив його швидко з небезпеки.

Вернім до Ґвідгол. Коли там почули голосний гомін труб, сейчас замовкли голоси і устало гуляне. Післанець увійшов і перечитав проклямацію закінчену ось тими торжественними словами: *„Король умер"*.

Без віддиху, мовчки, із спущеними головами слухали всї присутні. Опісля, мов пірвані непереможною силою, всї кинули ся на коліна і, звертаючи ся до Томка, кликнули одноголосно, підносячи руки в гору: *„Многая літа тобі, королю!"*

Оклик той був так сильний, що здавало ся, потряс грубими мурами будівлї... Томко тревожний і непевний поглядав довкруги, вкінци погляд його упав на княгині, що упали перед ним на ко-

ліна, і на ґрафа Гертфолда. Здавало ся, що він на щось рішив ся. Тихо шепнув до лорда:

— Скажи правду, на честь і совість, чи не спротивить ся ніхто, як видам приказ такий, який лиш король може видати в повноті своєї власти?

— Мій пане, нема нікого в цїлій державі, хто посьмів би тобі спротивити ся. З твоєю особою лучить ся маєстат Англії. Ти — володар і твоє слово — закон.

Поважно й рішучо закликав Томко в голос:

— Приказую отже, щоби від нині на місце теперішного кровавого закону, прийшов закон милосердя і ласки. Устань сейчас. Біжи до Тавру і скажи, що король не хоче смерти князя Норфолка.

Окружене чуло сї слова і швидко подавали собі їх з уст до уст, аж вкінци дійшли вони до найдальших закутин палати. Коли лорд Гертфолд поспішив до Тавру, присутні одноголосно закликали:

— Нема вже кровавого закона! На многі лїта королеви Англії, Едвардови!

КАЛЄНДАР.

СІЧЕНЬ.

н. ст.	Днї	Руські сьвята
16	Четвер	Малахія
17	Пятн.	Собор 70 апост.
18	Субота	Навеч Богоявл.
19	Неділя	Богоявл. Госп.
20	Понед.	Собор Івана Хрест.
21	Вівтор.	Георгія, Еміл.
22	Середа	Полієвкта

НОВИНКИ.

Подорож д. С. Демидчука по Манїтобі, Канада: 11-го січня Етельберт, 12-го січня Сіфтон, 14-го січня Косів, 18-го січня Россбурн, 23-го січня Вайта.

Тїснїйший Нар. Комітет і Народна Рада. На Народнім З'їздї у Львові вибрано до Тїснїйшого Народного Комітету отсих членів: др. К. Левицький, як голова; Юлїян Романчук, др. Евген Олесницький, проф. Роман Залозецький, учит. Марїян Якимовський, о. Демян Лопатинський, надрадник Юлїян Січинський, як члени; Стефан Коновалець, др. Сидір Голубович і о. Остап Нижанковський, як заступники. — На зборах полїтичного товариства „Народної Ради", якої виділ входить в склад Тїсн. Нар. Комітету, вибрано отсей новий виділ: член кр. Вид. Іван Кивелюк, др. Володимир Бачинський, Ярослав Вітошинський, др. Володимир Охримович, др. Евген Озаркевич, о. Ал. Стефанович, Микола Заячківський, як члени; др. Мир. Здерківський, Гриць Тершаковець, і проф. В. Шухевич, як заступники.

З'їзд християнсько-суспільної партії відбув ся 26 м. м. як загальні збори „Христ. сусп. Союза", на які прибуло поверх 60 відпоручників і членів. Зборами проводив о. Гордієвський зі Станиславова. Після виголошеня справозданя з дїяльности старшини Союза радн. др. Ол. Барвінським і дискусій вибрано наново, втрете, головою Ол. Барвінського. Опісля відбув ся вибір членів старшини партійної орґанїзациї. Вибрані: Ол. Барвінський, голова; Й. Романович, містогол.; о. др. Ф. Щепкович. о. Ю. Дзерович, др. Я. Гординський, М. Коць, о. Ст. Кархут, І. Туркевич, як виділові; І. Кокорудз, др. О. Макарушка і др. о. Тисовський, як члени контрольної комісії.

З'їзд української радикальної партії відбував ся 25. і 26. м. м. Другого дня нарад дебатовано наперед над справою вступленя парляментарних радикальних послів до українського клюбу. По рефераті пос. д-ра Лагодинского і промові д-ра Назарука рішено знести заборону злуки, а лишено послам вільну руку. Проєкт д-ра Даниловича про реорґанїзацію партії на основі нової програми рішено видрукувати і перевести над ним дискусію на засїданях головного заряду. В справі соймової виборчої реформи рішено домагати ся 31 прц. мандатів та 3-тої части членів краєвого виділу й урядуючого віцемаршалка; з'їзд заявив ся проти середної курії, проти 2 мандатових округів і проти плюральности. В справі загранічної полїтики радикальний з'їзд приняв таку резолюцію: З'їзд констатує, що від 1867 р. всі центральні правительства сьвідомо дїлали в користь Поляків, а на шкоду українського народа і тільки завдяки конституційним ґарантіям Австрії не могли зломити розвитку українського народа. З уваги на те прихильність українського народа до Австрії не є така, яка була би пожадана; одначе з огляду, що курс російської полїтики є прямо убийчий для української нациї, з'їзд взиває прихильників і приклонників радикальної партії. щоби на случай конфлїкту між Австрією і Росією всїми силами старали ся ослабити царат і виборoти визволене українського народа зпід російської неволї. Головою партії вибрано д-ра Лагодинського а заступниками д-ра Макуха і д-ра Назарука.

Наради москвофілів. Минулого місяця відбули ся наради „Нар. Совіта" у Львові, який є нависшою полїтичною управою „русско народної" орґанїзациї зн. Дудикевичівців. Радили москвофіли над положенєм „русско-народной" справи з погляду теперішної критичної хвилї, протестували проти репресій властий (за шпіонство і антиавстрійські демонстрациї?) і вислали одну телєґраму до президента мінїстрів, а другу до мінїстра правосудя, вступаючись за звісним Бендасюком, що сидить вже близько рік у слїдчій вязници за шпіоньство.

Сумна статистика. Після обчисленя рос. мінїстерства внутрішних справ доконано в Росії в часї від 14. січня 1907. р. до 14. листопада 1912. р. 38094 оружних нападів, в яких убито 1.719 урядників і 5.997 приватних осіб, а зранено 2.499 урядників і 5.747 прив. осіб. В часї перших 10 місяців того року доконано 2.148 оружних нападів. — Росія занимає перше місце серед европейських держав не лише з оглядом на піяньство, але також з оглядом на розбишацтво.

Буковинським віцемаршалком іменований на місце д-ра Смаль-Стоцького, котрий зрезиґнував з того становища, о. Теофіль Драчинський, член українського соймового клюбу в Чернівцях.

Студентські заворушеня в Росії. Під час коли наші „русскіе" одушевляють ся російським „раєм" і нетерпеливо виглядають „білого царя" в Галичинї, то „русскіе" таки в Росії ніяк не хотять зрозуміти сего блага, за яким так вздихають наші москвофіли і разураз старають ся вирвати з під російського кнута і нагайки. З ріжних місцевостий Росії доносять про великі студентські заворушеня, за які на полїтехніцї в Петербурзї арештовано 332 студентів. — В Воронїжи вибухли заворушеня в духовній семинарії; викрито там заговір і арештовано 30 питомців. — Такі самі заворушеня вибухли в семинарії в Володимирі, де ширила ся революційна пропаґанда; 114 богословів усунено, а 8 арештовано.

Снїгова лявіна причиною смерти 12 людий. В Кол Крік майнї, в Фернї, в Альбертї пірвала величезна снїгова лявіна дім, в якім працювало 12 теслів і зіпхнула в долину, причім усіх 12 теслів стратили житє на місци.

Страшна пригода. Дня 2 м. м. вечером їхав гостинцем з Грималова до Лежанівки скалатського повіту гр.-кат. парох о. Микола Куницький. Несподївано на гладкій дорозї вирвав ся дишель з воза, а коли орчики почали бити коний по ногах, вони сполошили ся. Отець Куницький подав скоро дякови засьвічену лїхтарку, щоби візник бачив куди має їхати, та в тій хвилї вилетїли дяк і візник з візка, а поки що лишив ся сам о. Куницький, котрий не мав важок, а тим самим не міг здержати коний. За хвилю вилетів з візка о. Куницький і під колесами найшов смерть. Смерть наступила на місци. Візник і дяк не потерпіли тяжше. Вбитого занесено до міщанської хати в Грималові, а над раном повідомлено про страшну подію осиротїлу жінку і сина.

Мінїстер, що замітає вулицї. В Чорногорі настали від якогось часу великі снїговиї. Місцями упав снїг до 2 метрів високо, в наслїдок чого всяка комунїкація дуже утруднена. Перед кількома днями застряг в снїгах почтовий самоїзд в дорозї з Катаро до Цетинії. А що мужчин сегодня в Чорногорі майже нема, візвано до згортаня снїгу на улицях Цетинії жінки і дїти. Роботи сеї доглядає сам мінїстер внутрішних справ, а щоби дати добрий примір і помочи в працї, бере пан мінїстер сам за лопату та чистить вулицї міста.

Кровава жертва. В селї Ростоках на Буковинї (пов. Вижниця) відограла ся недавно кровава подія. Чотирох парубків з того села послїдили вовчицю і пігнались за нею аж в сусїдний лїс, котрий є власностию бар. Ю. Василька з Бергомету н. С. В тім лїсї згубили слїд за вовчицею, а вертаючи домів, подибали перебігаючого оленя, до котрого один з тих парубчаків, з пімсти за вовчицю, випустив кілька шротових вистрілив. На те надбігли панські посіпаки і почали стрілянину до втікаючих парубчаків, з котрих двох тяжко ранено, а одного, Василя Впйчука, вбито; четвертий десь сховав ся поміж скалами. Кару на убитім хотїли ще панські посіпаки заострити спаленєм його трупа, але переходячі люди перешкодили сьому. Наслїдком сеї події скликали Гуцули віче, на якім жалїли ся, що в їх селї се вже четвертий такий випадок, а їх посли навіть не згадали про сю справу і анї одного чоловікоубийника не покарано.

До чого доводять людий забобони. В Калґарах, в Альбертї, лучила ся сумна подія, яка показує, до чого доводять людий пересуди і забобони. На одній фармі, недалеко Калґарі умерла в жовтни дволїтна дитина у родинї Ірвайн. Родичі місто поховати, сховали дитину і почали постити день в день, думаючи, що в той спосіб воскресне дитина. Слїдами родичів пішла і сестра матери померлої дитини. Небавком померла мати дитини, а причиною смерти було заголодженє в наслїдок посту, який у тім случаю був не на місци і цїлком неоправданий. Мати ся цїлими тижнями спала під рамя з померлою дитиною.

Диво природи. В Батятичах коло Камінки струмилової уродило ся жінцї молочаря Вінтера двоє дїтий, зрослих зі собою туловами. Обоє женського пола й уродили ся неживі.

Процес о 320 міліонів. Перед тунетанським судом розпочали спадкоємцї тунетанського ґенерала Магмуда бея Аєда з французьким правительством процес о 320 міліонів франків. В 1856 р. засудив Магмуда бея Наполеон III. на заплату 25 міліонів франків за спроневіренє. Тепер винайшли спадкоємцї докази, які виказують, що заміти йому ставлені були безосновні. Домаганя зросли разом з процентами і коштами до 320 міліонів.

Що говорить славна пророкиня Мадам Тебес про 1913 рік. Позаяк сей рік кінчить ся числом 13, проте деякі віщують, що він не добре щось принесе для людськости. Хоч вправдї нїхто не може відгадати будучности, то помимо сего люди раді би заспокоїти свою цїкавість і хоч в части заглянути в будучність.

В Парижи жиє одна панна, котра від якогось часу предсказує, що стане ся важнїйшого в цїлім роцї — і як вона каже: неодно вже сповнило ся, що вона предсказала. І так предсказала рік наперед смерть короля анґлїйського Едварда, атентат на італїйського короля Гумберта, анексію Боснї і Герцеґовини, і теперішну війну балканську. Кажуть, що ся жена є обізнана дуже добре з полїтикою в Европі і на тій підставі предсказує свої пророцтва.

Після її предсказань сей р. 1913 має бути нещасливий головно для Европи і її населеня. Кромі сего зайдуть в Европі такі зміни: В Римі засяде новий папа. Італїя дістане нового короля. В Іспанії вибухне революция. Султан Абдуль Гамід верне назад на свій трон. Анґлїя буде мати великий клопіт.

Щастє наше, що для Америки не віщує вона нич злого, хотяй президентом буде демократ Вілсон. Та в дїйсности буде так, як буде. Поживємо. то й побачимо. —

Поможіть, хто може. Надіслано нам з просьбою о поміщенє отсю відозву:

Церковця в місточку в Великих Очах, філїя парохії „Змиєвиска" (три милї від Ярослава а дві від Острова), та на північнім заходї висунена твердиня нашої сьв. віри, находить ся в оплаканім станї. Старенька та церковця, обдерта, знищена лїтами, нїколи належито не зреставрована, бідна і запущена представляє днесь дуже сумний вид. Напротив неї пишає ся латинський костел ОО. Домінїканів будівля величава, котра би собою і европейську столицю окрасити могла, та своїм видом і внутрішною красотою що раз більше і доокрестних наших вірних притягає. Щоби сему бодай в части положити конець, завязав ся комітет. котрий поставив собі задачу відновити, т. є. піднести, розширити, украсити і по можности так церкву устроїти, щоби бодай в малїй части відповідала вимогам. Дуже убогі і бідні парохіяни (часть їх навіть сего року погоріла), що могли, то дали на сю цїль — але їх не богато (всего 418 душ), зібрана же сума ледви осьму часть коштів покрити може. Про конкуренцію тут анї думати не можна, а то крім инших, з тої головної причини, що парохіяни латинського обряду не поносять ту в Великих Очах нїякої конкуренції, бо величавий костел, красне помешканє, і будинки економічні латинської парохії суть цїлковито власностию ОО. Домінїканів. Противні же нам чинники місцеві вихіснували-б се на некористь нашого сьв. обряду. Знаємо, як много і ріжних таких днесь відозв, знаємо, як тяжко днесь о гріш, та годї — потреба дїйсно дуже велика — а „время люте". Ми жиємо і єсьмо на межах і окраїнах Руси, нам ходить і о доокрестні села, котрі до міста часто приходять; нам розходить ся о наш прекрасний сьв. обряд, нам ходить о „бути або не бути".

Тож поможіть ласкаво і поратуйте нас, Високопреподобні Отцї Добродїї, і Ти патріотична сьвітська Інтелїґенціє і Ти дорогий і любий руський мій народе! Роботи коло церкви, розпочаті з весною минулого року, з причини недостачі фондів перервано. Тож з сильною і певною надією на Всевишного Бога, звертаємо ся до Вп. Добродїїв з просьбою о милосердіє над нами, о лепту від себе, та хотяй би найдрібнїйші жертви від своїх парохіян. В надії, що ся просьба найде відгомін в Ваших патріотичних і горячих серцях, що не відкажете нам своєї дуже потрібної помочи, складаємо отсим за ласкаву жертву та за всї труди коло сего дїла з гори щироруське „Спасибіг". Бог нагородить, о що і я з парохіянами в молитвах щиро просити буду. Ласкаві датки просимо посилати до гр.-катол. Уряду парохіяльного в Змиєвисках, почта: Великі Очи, Галичина. — **о. Евстахій Цепинський**, парох і предсїдатель комітету. **Андрей Пивовар, Василь Мищишин, Григорій Шумський, Михайло Приймак**, члени комітету.

РОЗМЕТ Р. Н. СОЮЗА ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1913.

Член на цїле посмертне платить $1.00, а на половину посмертного $0.61.

„SVOBODA" (LIBERTY)
THE RUTHENIAN WEEKLY
Published every Thursday at
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Published by
The Little Russian Nat'l Union
of America.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAWKA, manager.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year.
Single copy: 5 cts.

The largest circulation throughout the United States, Canada and Europe. The only advertising medium. Rates furnished on application.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

„СВОБОДА"
часопись для руського народа в Америці і орган „Р. Н. Союза", виходить що тижня в четвер і коштує:

в Америці на 12 місяців	$2.00
до старого краю на 12 місяців	$2.50
в Америці на 6 місяців	$1.00

Оплачувати газету треба всегда з гори.

Адреса:
„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Число телефону 498.

Гроші треба посилати в реджістровавім листі, або через експресовий або почтовий моні ордер. Моні ордер, то є грошевий перекас, котрий дістанете від почтаря або аґента на експресовім офісі, пішліть на нашу адресу, бо без того ми не годні грошей дістати.

Дописи просить ся писати лишень на одній стороні картки. Дописи, непригожі до друку, нищить ся, наколи з гори не було зазначено, що жадає ся їх звороту і не було залучено марок на зворот.

За всї оголошення (адвертайзменти), поміщені в „Свободі", Редакція не відповідає.

УКРАЇНЦІ!

В 1913 р. минає сорок літ, як виступив на літературне поле найбільший письменник Галицької України — Іван Франко. Протягом тих літ виходили з під Його невсипущого пера численні поезії, драми, оповіданя, повісти, наукові розвідки, критичні і публіцистичні статі — взагалї розвинув Він таку широку й многосторонну літературну діяльність, як ніхто перед Ним нї по Нім. Він також один із творців політичного руху серед народних мас. І ніхто з більшим правом не може сказати, що присьвятив усе своє житє, усе своє знанє, усю свою працю виключно рідному народови. Його не відстрашувало нї недовіре земляків, нї переслідуваня чужих, не побивав ся ані за карієрою, ані за визначним становищем, ані за майном — і з сеї причини не докорив свойому громадянству. І як коли й падали докори, кидались слова гіркої правди і болю, то все і всюди з мотивів ідеальних, як вислів любови до народу.

Почав Він свою письменську службу народови в часах, коли українська національна думка у нас випускала лише перші несьмілі парости; тому Його діяльність була боєва, революційна, а в слїд за тим получена з саможертвою і зреченєм тих матеріяльних користий, що їх мають письменники тої міри у розвитних народів.

Нам, синам нинїшного дня, не легко уявити собі всю велич заслуг Івана Франка в національним житю нашого народу; лише в історичній перспективі можемо доглянути і зрозуміти, яка величезна частина теперішного нашого національного сьвітогляду, нашої національної культури і сили прийшла до нас від Івана Франка. Були у нас часи, коли все, що в нашім національним дорібку могло звати ся сьвідомостю, культурою, поступом, гуманностю, демократизмом — все те обмежало ся до невеличкого гуртка одиниць з Іваном Франком на чолї. Поставмо українську літературу до 70-их років поруч нинїшної, змірмо їх віддаль — а матимемо міру для оцінки Івана Франка як поета; порівнаймо науковий дорібок тодїшної України з нинїшним — а зрозуміємо Івана Франка як ученого; зясуймо собі ріжницю нашого суспільно-політичного житя по обох кінцях того сороклїтя — а побачимо Івана Франка як громадянина!

Зрозумівши се, пізнаємо той національний обовязок, що лежить на чести нашого громадянства у сороковім році письменської діяльности Івана Франка. Йому належить ся від нас не лише пошана і подяка у словах, статях та сьвяточних обходах; ми тепер мусимо дати те, чого не були в силї дати попереду — себто увільнити його, хоч на літа старости, від журби за хлїб насущний. А ся журба тепер більше давить Його умучену голову як колинебудь перед тим.

Не могли ми дати нашому великому письменникови анї унїверситетської катедри, анї иншої догідної посади, анї можливости доробити ся гроша на його творах, отже ювилейний дар від усього українського громадянства нехай буде хоч частинною заплатою за те. Протягом 1913 р. нехай попливуть грошеві жертви з цілої України, від заможних і бідних, від інтеліґентів, селян і робітників, нехай буде доказ, що Українці вміють цінити своїх заслужених людий не тільки — по смерти, а й за житя.

Підписаний Комітет зложений із заступників львівських товариств та інституций: Бандурист, Боян, Взаїмна Поміч гал. і бук. учительства, Відроджене, Головний Січовий Комітет, Громадський Голос, Діло, Дністер, Жіноча Громада, Земельний Банк Гіпотечний, Краєвий Союз господ.-торг. спілок, Краєвий Союз Кредитовий, Краєвий Союз Ревізійний, Літературний Комітет для 40 літ. ювилею Івана Франка, Музичне Товариство ім. Лисенка, Народна Торговля, Наукове Товариство ім. Шевченка, Просьвіта, Руська Бесіда, Сільський Господар, Товариство Сокіл, Товариство укр. наук. викл. ім. П. Могили, Укр. Педаґоґічне Товариство, Укр.-руська Видавнича Спілка, Укр. Студентський Союз, Учительська Громада — звертає ся отсим до всеї української суспільности з зазивом узяти справу ювилейного дару Іванови Франкови як питанє національної чести, яка задля евентуальної нашої байдужности булаб виставлена на поважну небезпеку. Ми мусимо здобути ся на тривке матеріяльне забезпеченє нашого найбільного тепер письменника в днях Його старости; се вимагає значних фондів і лише ми самі можемо і мусимо їх зложити в сім ювилейнім році. Просить ся отже всї провінціональні товариства й інституції приступити безпроволочно до заложеня місцевих комітетів для енерґічного збираня датків на сю цїль. (В разї, як би де заложенє такого громадського комітету було неможливе, підписаний Комітет видавати-ме довіреним одиницям повновласти до „Дністра" на вкл. кн. 8000; письма адресувати до Комітету (Львів, ул. Чарнецького 26). З кінцем ювилейного року Комітет оголосить докладне справозданє своєї діяльности, причім будуть подані імена всіх жертводавців, на скілько їх імена будуть звісні.

Українці!

Маємо отсе змогу показати прилюдно, що ми в ряді зрілих і культурних націй.

Виявім се достойно!

У Львові 1. січня 1913.

Кароль Бандрівський, Володимир Бандрівський, д-р Володимир Бачинський, Іван Боберський, д-р Григорій Величко, Ярослав Весоловський, Александер Гарасевич, Володимир Гнатюк, Евген Гузар, д-р Іван Джиджора, Андрій Жук, Федір Калинович, Дмитро Катамай, Денис Коренець, Константина Малицька, Микола Мороз, Василь Нагірний, д-р Володимир Охримович, Юліян Охримович, Михайло Рибачек, Любомир Рожанський, д-р Стефан Рудницький, Іван Сітницький, д-р Стефан Томашівський, Аріядна Труш, Іван Труш, Володимир Шухевич.

Від Редакції. Поміщуючи повисшу відозву в цїлій її основі, звертаємо ся рівнож до усеї нашої суспільности в Америці з горячим зазивом, щоб зволила взяти сю відозву під розвагу та станула до ряду з нашими старокраєвими родимцями, котрі хотять віддати належний довг одному з наших найбільших діячів-патріотів. **Іван Франко**, се — можна сказати — фундамент, на якім почала ся величезна будова нашого національного відродженя, що під сю пору звертає на себе увагу цїлого сьвіта. Усе те, чим ми нинї можемо повеличати ся перед иншими культурними народами, се в головній мірі заслуга неструдженого нїколи **Івана Франка.** Колиб так сей ґеніяльний муж робив був свою кольосальну роботу прим. у Поляків — він сьогодня сидїв би на золотокованім престолї з лавровим вінцем на голові. А у нас?... У нас Іван Франко, недужий і перемучений важкою працею, мусить ще нинї заробляти на хлїб пером! Так то у нас цінить ся заслужених високо людий!

Родимцї! Ми мусимо стерти зі свого чола клеймо невдячних, ми мусимо віддати честь і пошану Тому, що за нас і для нас трудив ся і терпів чотири десятки лїт! Між нами не сьміє бути анї одного, котрий би своїм датком не причинив ся до того ювилейного дару, який наші старо-краєві земляки бажають піднести Іванови Франкови за Його 40-лїтну працю для нашого народа!

З нинїшним днем отвираємо в нашій часописи нову рубрику, а саме: „**Жертви на ювилейний дар Іванови Франкови**". Усїх наших родимцїв просимо складати на ту цїль свої добровільні датки і засилати їх на адресу „Свободи" до опублїкованя. Віддайте, люди, Богови боже, а кесарево кесареви!...

Погляд на політику галицьких Українців в 1912 році.

На „Народнім З'їздї", партійнім конґресі українських національних демократів в Галичинї, який відбув ся у Львові в днях 25. і 26. грудня м. р., виголосив голова Українського Союза в парляменті і обох галицько-українських клюбів, реферат про вислїди української політики в минулім році. Минувший рік — казав др. Левицький — приніс нам важні події в політицї внутрішній як також і заграничній політицї держави австрійської. А серед розгару тої політики виступило питанє українське як питанє державне, та своєю живою силою заінтересувало широкі круги політичні не лиш в державі австрійській, але також поза границями сеї держави. Правда, що отсей визвольний рух українського народу в Австрії викликав ще більше давленє нашої України за кордоном, але з другої сторони український нарід став приводом міжнародного суперництва між Австрією а Росією і тим станув він не лиш чинником у внутрішній, але також в заграничній політицї держави австрійської. Звідси вийшла наша лїнія орієнтаційна супроти подій сучасної політики заграничної, котра являєсь також дороговказом в нашій політицї внутрішній.

Політична діяльність галицьких Українців розпочала ся в соймі, який українські посли унерухомили своєю обструкцією. Головною причиною обструкційної політики була справа виборчої реформи до галицького сойму, що до котрої дасть ся запримітити деякий поступ. Довготревалі переговори в справі виборчої реформи дали слїдуючий вислїд:

1. що не буде сойму, як не буде реформи виборчої;

2. що обі сторони: польська і руська хочуть як найскорше довести до кіцня реформу виборчу;

3. що обі сторони приняли засаду забезпеченя мандатів польських і руських;

4. що руська сторона буде мати двох членів Видїлу краєвого, котрих будуть вибирати руські члени галицького сойму;

5. що руська сторона буде мати заступника маршалка краєвого в соймі і у Видїлі краєвім;

6. що руські члени галицького сойму будуть творити тїло до вибору комісий соймових і заступників в краєвих інституціях;

7. що без згоди руських членів галицького сойму не може наступити розширенє автономії краєвої;

8. що руський нарід буде мати своїх заступників у всїх куріях соймових, що підносить значінє нашого народа як формації самостійности національної.

Неполагоджені є справи: число руських членів галицького сойму та справа обшарів двірських і рад повітових.

Виборча реформа до сойму, се вихідна точка української політики в Галичинї. Важним є введенє принципу загального голосованя. Загальним голосованєм добули Українці двердший ґрунт в парляменті, а тепер повинні через загальне голосованє станути твердшою ногою і в краєвім соймі. Виборча реформа до сойму, так як проєктує ся, далеко не ідеальна, але на кождий спосіб причинить ся до частинного бодай забезпеченя прав нашого народа.

Наша тактика в парляменті дійшла в сім році до небувалого доси напруженя наслїдком звісної обструкції проти військових предложень як також в справі водних доріг (каналів). Головним приводом нашого становища в парляменті була справа нашого унїверситету. Український унїверситет у Львові став символом нашої самостійности і державної безпосередности в Австрії.

Далї ударили укр. посли в справу державну військових предложень, аби звернути увагу парляменту і найвисших чинників держави на наші потреби, підносячи на першім місци головне наше домаганє культурне. Отсей наш відважний і рішучий виступ викликав слова цїсарські звернені до Українськ. Союза в дни 18. червня 1912 р. і цїсарські слова з дня 21. червня 1912, що у нас в Австрії є писане право державне, запоручаюче рівноправність кождому народови. Се написане державне право значить, що національно-політичні справи (в Галичинї) мають рішати ся лиш за згодою межи Поляками і Русинами, чого належить строго придержувати ся.

Від тої хвилї поступила наперед не лиш справа реформи виборчої до галицького сойму, але також справа нашого унїверситету. Ми одержали предложенє форми цїсарського розпорядженя, яка з деякими змінами була би можлива до принятя та дотичні переговори з правительством і Поляками доходять до кінця.

В справі нашого унїверситету у Львові стоїмо непохитно на отсих точках: 1. що має бути оснований самостійний український унїверситет у Львові; 2. що основанє нашого унїверситету має бути переведене найдальше до шести лїт, то є до р. 1918—19; 3. що до того часу не може бути змінений стан правний на істнуючім унїверситетї у Львові, анї на користь Поляків анї на користь Русинів; 4. що аж з хвилею утвореня нашого унїверситету полишить ся давний унїверситет ім. цїсаря Франца у Львові виключно польським унїверситетом; 5. що в речинци переходовім наші українські професори будуть з'орґанїзовані в комісії, аби ставити мінїстерству внески задля придбаня учительських сил для нашого унїверситету.

В отсїй справі перебули ми доси тяжку борбу та усунули витревалою роботою богато перепон і тому маємо оправдану підставу сподївати ся полагодити її на користь нашого народа.

В послїднім часї зайшли великі події в заграничній політицї наслїдком побіди балканських держав над турецькою державою. І звідси зависло над нами мареве війни Австрії з Росією а наш край пограничний мав би стати головним боевищем. Серед сеї міжнародної ситуації нам треба було заняти ясну лїнію орієнтаційну: куди ми ідемо?

Маючи на увазї інтерес держави австрійської, в котрій хоч в тяжких условинах, але всеж таки находимо спроможність свобідного розвою і житя, наші посли парляментарні не ставили перепон ухваленю законів военних. Як бажаємо сили австрійській державі, так з другої сторони жадати мусимо, аби в сїй державі наш нарід дійшов до заспокоєня своїх конечних потреб житєвих.

Але тут не поможуть самі гарні слова. Нам треба дїл твердих і конечних задля уґрунтованя нашого самостійного розвою в Австрії.

До згоди і порозуміня з Поляками ми готові, чого доказом наша терпеливість супроти становища польських політиків

до справи нашого університету. та уступчивість наша в справі реформи виборчої до галицького сойму. А коли до сего не дійде з вини Поляків, то не лякаємось борби — та готові на ново її підняти в імя житя народа.

Отсим звітом не приношу вам — кінчив бесідник, — пов. панове, ще позитивних добутків, але представляю вам щирі і тяжкі приготовні заходи наші до здійсненя тих двох справ, около котрих обертала ся наша політика в краю і державі. Не поминали ми також инших справ народних та підносили їх з трибуни парляментарної. Кождий з наших послів працював на своїй области, а вислід акції парляментарної є наслідком *солідарної діяльности всіх українських послів*.

В невсипущій праці над нашим народом найдемо самостійність і незалежність українського народа!"

Резолюції „Народного З'їзду".

Як директиву для української політики в Галичині Народний З'їзд ухвалив слідуючі резолюції.

1. Народний З'їзд одобрює вповні діяльність наших українських репрезентантів в парляменті і спільних делеґаціях, а з окрема їх становище, яке заняли супроти військових предложень в такій важній для австрійської монархії хвилї, як також висловлює їм повне признане і подяку за їх працю, ведену з повним посьвяченем для добра української справи. Народний З'їзд одобрює становище нашої парляментарної репрезентації в справі українського університету.

2. Народний З'їзд обстає при своїм домаганю основаня в часі як найкоротшім самостійного українського університету у Львові дорогою розділу теперішного університету на два самостійні: український і польський та заявляє, що дотеперішний правний стан львівського університету не може бути в нічім нарушений аж до тої хвилї, коли увійде в житє самостійний український університет у Львові. Аж з тою хвилею зрече ся український нарід всяких прав до теперішного університету ім. цісаря Франца у Львові.

В деяких точках Народний З'їзд приймає до відома теперішні заходи українських соймових послів в справі реформи виборчої ординації до сойму; обстає рішучо при домаганю 30% соймових мандатів для руського народа та при повнім національнім забезпеченю тих мандатів в самім законі; протестує рішучо проти твореня нової курії т. зв. середної земельної власности як противної демократизації сойму і національно непевної та взиває українських соймових послів, щоби в разї безпідставного проволіканя сеї справи як ще більше в разі опору польської соймової більшости проти наших справедливих домагань, *зірвали дальші переговори* в сій справі, — при чім однак Народний З'їзд висказує непохитне пересьвідчене, що *українські соймові посли в кождім разї* самі поступлять так, як сего добро українського народа буде вимагати.

Окремо поставив др. Цегельський отсі резолюції з погляду заграничної політики:

I. Народний З'їзд з дня 25. грудня 1912 р., зваживши всесторонно поважне міжнародне положене, котре може довести до оружного, міжнародного конфлікту на землях, заселених укр. народом, та обстоюючи непохитно наші змаганя до повної *державної независимости* всего зединеного українського народа, стверджує *невигаслі і непередавнені права* української нації до самостійного і правнополітичного житя на цілій території, заселеній українським народом та рішучо застерігає ся проти польських посягань на українські землї;

II. Заявляє, що в теперішний момент з огляду на добро і будучність українського народа по обох боках кордону на случай оружного *конфлікту між Австрією і Росією ціла українська суспільність однозгідно і рішучо стане по стороні Австрії*, проти російської імперії, як найбільшого ворога України.

III. Взиває всю нашу українську суспільність, щоби в *сей момент залишила партійні та фракційні спори* та енерґічно обернула всю акцію на сконсолідоване сил, зорґанізоване суспільности та на приготоване її, щоби в рішаючім моменті була готова станути чинно і однодушно до оборони та попертя загально-національних змагань.

IV. Взиває всіх членів сторонництва живо займати ся основуванем та розвитком *„Січий" і „Соколів" та стрілецьких дружин* в цїли орґанізації фізичних сил народа.

Мирові переговори в Льондонї.

Мирові переговори станули на мертвій точці. Послїдне засідане відбуло ся перед нашими сьвятами в понеділок. Рішад паша повідомив балканських делеґатів, що Туреччина під жадним услівєм не зрече ся Адріянополя а також і еґейських островів. На се Серб Новакович, який тоді проводив, відложив наради додаючи, що балканські делеґати не будуть вже більше скликувати засідань, хиба запросять їх турецькі, але тоді мусять заявити свою згоду на їх жаданя.

Отже в часї наших сьвят і по сьвятах не відбували ся жадні наради. Хоч всі відпоручники перебувають в Льондонї, то ні одна ні друга сторона не думає із свого уступити. Догадують ся, що Туреччина чекає, аж великі держави змусять її приняти услівя балканських держав, бо тоді могла би сказати, що покорила ся могучим великим державам а не балканським, котрі самі ще не давно були підданими Туреччини. Послїдні засіданя були дуже бурливі; між христіянськими послами а турецькими приходило до острих перепалок і бували хвилї, що здавало ся, що наради розібють ся зовсім і прийде знов до проливу крови — війни, але охоловши з пересердя, приходили знова і радили дальше.

В теперішній хвили, коли жадна сторона не думає уступити, заключене мира залежить від двох справ. Або Адріянополь з голоду сам піддасть ся а тоді Турки хоч не хоч мусять з тим погодити ся і пристануть на дальші услівя балканських держав, або великі европейські держави вмішають ся в ту справу і самі погодять їх. На разї старають ся великі держави через своїх амбасадорів як в Льондонї так і в Царгородї переконати Туреччину, що найліпше буде для неї, єсли Адріянополь віддасть Болгарам. Але турецьке правительство з обави перед своїм народом не хоче зречи ся „сьвятого міста" Адріянополя.

Найправдоподібнійше наради не будуть відбувати ся до того часу, аж упаде Адріянополь. А хвиля упадку вже дуже близька. В місті панує страшний голод. Жовніри дістають лиш раз на день їсти. Котрі можуть, утікають з міста і піддають ся радо Болгарам. Оповідають, що в місті хорих є така велика сила, що в шпиталях місця для них нема. Найгірше, що нема ні лїкарів ні медицини для них. Доносять з Софії, що начальний турецький вожд переговорював з Болгарами і заявив, що готов піддати ся, але зажадав, щоби його військo могло з військовою честию т. є. з оружієм опустити кріпость. Та Болгари на се не згодили ся. Тоді турецький вожд переказав їм, що скорше ціле місто вимре з голоду а не піддасть ся. Лише попросив, щоби доставили для хорих медицини, що Болгари радо учинили.

Загальне положене в Европі є еще дуже непевне. Вправді Сербія повідомила всі держави, що як тілько буде заключений мир, вона забере свої війска з надморських міст, то однак питане щодо Альбанії не є еще докінчене. Австрія й Італія жадають, щоб Альбанія була як найбільша, а Росія хотілаб, щоби була можливо найменша. Далї Румунія забрала якусь непевну поставу супроти Болгарії. Поготівле воєнне Австрії і Росії треває дальше, а все те не може ворожити нич доброго.

о. Д. Хомяк.

ЖЕРТВИ НА ФОНД „РІДНА ШКОЛА" В ГАЛИЧИНЇ.

Димитрій Мороз з Алентавн, Па. заколядував з своїми товаришами $20.00

Дякую Вам, Товариші, що Ви, не зважаючи на дощ і на болото, пішли колядувати і заколядували $40.000. Ту квоту, після нашої умови, я розділив на двоє і одну половину заслав до „Свободи" на „Рідну Школу", а другу половину зложив у парафіяльного касієра як жертву на нашу церкву. Дякую ще раз всім колядникам і всім Вп. жертводавцям. Нехай Вам Бог заплатить за Ваше добре серце і за щиру офіру! — Д. Мороз.

На хрестинах у п. Прокопа Поплавського в Шікаґо, Ілл. зложили на руки п. Дамяна Поплавського слідуючі особи: П. Поплавський $1.00; Й. Семпович і В. Шеремета по 50 ц.; Г. Кривовяз, Д. Поплавський, М. Зіньчук, В. Янсєвич, В. Сеніцький, Анна Поплавська і Ю. Никлева по 25 ц.; І. Шумський 15 ц. — Разом $3.90

В. Гр. Костів з Лапорт, Інд. зібрав на колядї отсі жертви: В. Мішкєвич і М. Шульган по $1.00; Д. Ґрабінський, Анна Ґрабінська, І. Синіцький, С. Сиредюк, К. Ковалишин і О. Лотошинський по 25 цнт. — Разом $3.50

Всім жертводавцям дякую за їх Різдвяний дар і за те, що не забувають за старий край та за „Рідну Школу". Ганьба тим Русинам, котрі нам, колядникам, ані одного цента не дали, та ще з нас і з „Рідної Школи" насьміхали ся. Нехай Бог не памятає їм тої провини! — В. Гр. Костів.

п. Павло Чичота, дякоучитель в Сімпсон, Па.	3.00
Парохіяни в Сімпсон, Па.	9.00
Оголошено в ч. 2. „Свободи"	$24.75
Загальна квота	$64.15

З Сімпсон, Па. На хрестинах у Акима Саса в Карбондейл, Па. зібрав п. Тимко Іваськів на „Рідну Школу" $4.35

На се зложили ся слідуючі: Антін Сас 25, Семен Вавриків 25, Проскоп Гладин 25, Олекса Сас 25, Стефан Цурик 25, Томко Іваськів 25, Николай Гудима 50, Аким Сас 25, Павло Гонта 50, Іван Мудрагела 50, Петро Стоцкий 25, Сергій Телепушкин 25, Аким Кінах 25, Іван Маримуха 25, Теодор Телепушкин 10. Всім жертводавцям сердечна подяка! На їх жаданє гроші вислав посвідчений (Сімпсон, Па. ч. 950). — о. Д. Хомяк.

ПОШУКУВАНЯ.

Пошукую свого брата **МИХАЙЛА БАБІЯ**, котрий перебував перед трома місяцями в Байон, Н. Дж., а опісля мав виїхати до Нортгемптон або Алентавн, Па. Там робив при желїзници. Упрашаю Михайла Пюрка, приятеля мого брата, котрий перебуває в Нортгемптон, Па. о подане адреси мого брата, як також прошу тих, що знають про місце його побуту, о донесене менї на адресу:

John Babey,
Box 42 або 230 E. 22th St.
Bayonne. N. J.

Де єсть **МАРІЯ ГНАТИК**, дочка Тимка і Анастазії Гнатик, з села Пстружного, пов. Горлицького. Галичина. Глядає її знакома. Хто би о нїй знав, або вона сама, най зголосить ся на адресу:

M. Ivanovitz, Pharmacy,
1650 Madison Ave., New York City.

Анна Янчик пошукує свого брата, **ПЕТРА КАВКА**. Перед кількома роками перебував в околици Ню Йорку. Хто би о нїм знав або він сам, най зголосить ся на адресу: Mr. Andrew Janczyk, 320 E. Cramberry Ave., Hazleton, Pa.

Де є **ГРИГОРІЙ БОГАЙЧУК** з села Голодки, пов. Збараж, Галичина. Він впросив ся до мене на ніч і украв менї 59 дол.; крім того обікрав єще кілька дівчат. Остерігаю своїх краянів перед тим злодієм! Хто менї подасть його криївку, дістане $5.00 нагороди. Пишіть на адресу: John Smyk, 4526 Meller Str., Bridesburg, Philadelphia, Pa.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

Кавалєр, здоровий, фаховий желїзничий ремісник з старого краю. Музикальний. Посідає готівку і маєток земський вартости около 3.000 долярів. Пошукує чесної і здібної дівчини, котра би хотіла остати його жінкою і приятелькою житя. Близша відомість в руськім шторі коло катедральної церкви. O. I. 822 N. Franklin Str., Philadelphia, Pa.

C 14

НА ПРОДАЖ 5 домів з двома лотами. В кождім домі по 8 румів на дві фамілії. Рент виносить 60 дол. місячно. В тій місцевости є понад 10.000 мешканців. Недалеко від тих домів є три великі фабрики. Хтоби хотів купити сі доми, нехай пише на адресу:

Wasyl Kalinik,
Box 288, Donora, Pa.

„СВОБОДА"

ілюстрована політична, просьвітна і господарська часопись; популярний орґан національно-демократичного сторонництва. Виходить що тижня в четвер рано. Передплата: річно 4 К., піврічно 2 К. Адреса Редакції й Адміністрації: Львів, Ринок, ч. 10. (Галичина, Австрія).

РЕКОРДОВЕ СПРАВОЗДАНЄ Р. Н. СОЮЗА ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1912 р.

НОВОПРИСТУПИВШІ ВІДДІЛИ.

Тов. Богдана Хмельницького в Бруклин, Н. Й.

В. 22. Юревич Стефан, Фіґура Федь, Тимчишин Григорій, Тимчишин Володимир, Заверуха Михаїл, Охріцко Іван, Троць Данило, Оленюк Стефан, Каровець Іван, Жвос Антін, Ященин Іван, Тижник Данило, Пригорський Йосиф, Щепанюк Андрій, Канюка Семан.

Бр. св. О. Николая в Сиранюз, Н. Й.

В. 317. Прейма Бартко, Петришин Іван, Лихва Стефан, Мец Янко, Криськів Антоній, Височанський Михаїл, Лаба Василь, Брона Николай, Петришин Стефан, Ферлієвський Павло, Шушевський Іван, Хома Антоній, Осуховський Віктор, Бегман Семко, Вишньовський Василь, Кушіль Іван, Гуменюк Мартин, Палагнюк Захарій, Ляльчук Гринько, Кіянка Михаїл.

Бр. св. О. Николая в Вайано, Па.

В. 345. Микита Федьо, Пекар Андрій, Гнатишак Василь, Концевич Іван, Шевчик Гринько, Гнатишак Іван, Гнатишак Николай, Кульбак Петро, Шевчик Николай, Мицик Іван, Фіялка Іван, Фіґель Михайло, Кузьбит Василь, Мицик Стефан, Кузьбит Михайло, Микита Іван, Сузій Іван, Федорович Бартко, Маліновський Михайло, Марущак Лешко, Репецький Михайло, Кузьбит Іван.

Тов. „Запорожська Січ" в Ст. Клер, Па.

В. 346. Горбаль Андрій, Волар Гриць, Кухлик Антоній, Міщишин Николай, Кормаш Николай, Іванісько Іван, Томко Михаїл, Плакса Николай, Тхорик Константин, Драґан Петро, Ґоцек Антоній, Сич Петро, Нарадка Теодор, Кудлик Дмитро, Гирча Василь.

Бр. св. Василія Великого в Мілвіл, Н. Дж.

В. 347. Морозович Василь, Процишин Панько, Демус Стефан, Рудзінський Б. Франко, Ковальчик Анастазія, Гайдамака Анна, Ковалів Дмитро, Бучинський Франко, Горбаль Анна, Прокопів Текля, Кульчинський Войцех, Венгжинський Томаш, Процишин Анна, Грабовський Павло, Пастух Петро, Смідзен Василь, Гнатюк Дмитро, Мазур Марія, Бившин Петро, Микитюк Іван.

Бр. св. Петра і Павла в Ютика, Н. Й.

В. 348. Костів Іван, Галак Іван, Романів Никин, Антонів Василь, Кучинаш Михаїл, Грибіняк Никола, Барднґула Василь, Чарнецька Розалія, Хоптяний Дмитро, Білінський Броніслав, Проців Олекса, Куріца Тимотей, Граб Михаїл, Грибіняк Ілин.

Бр. св. О. Николая в Еклей, Па.

В. 349. Корницький Василь, Борецький Прокоп, Николяк Іван, Вислоцький Іван, Мороз Андрій, Мельник Блажко, Лотоцький Йосиф, Війтишин Николай, Черешньовський Давиній, Гетьман Василь, Костюк Онуфрій, Калин Дмитро, Мельник Андрій.

Бр. св. Арх. Михаїла в Стемфорд, Конн.

В. 350. Каштанюк Іван, Кость Павло, Кость Мелания, Брени Василь, Брени Анна, Сливинський Михаїл, Сливинська Анна, Слота Йосиф, Тирчик Йосиф, Тирчик Іван, Криницький Дмитро, Сенько Іван, Чайник Антоній, Ямроґа Войцех, Вардзаль Тома, Кулик Теодор, Бадарик Михаїл, Бадарик Іван, Любомирович Николай.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ.

В. 1. Каня Ігнатій, Колодій Юрій.
В. 2. Даньчак Марія, Кункевич Стефан, Маци Іван, Кункевич Михаїл.
В. 6. Пан Дмитро, Беича Василь (Василя), Лабинець Рішко Михайло, Забруцький Іван, Машкара Теодор.
В. 7. Пелька Валентій, Гуцал Яков, Рибайло Мартин.
В. 9. Чорний Антін.
В. 10. Горищак Іван.
В. 11. Міхалко Іван.
В. 13. Ґенеґа Михаїл, Тимочко Гаврило.
В. 14. Пашак Тома.
В. 16. Вішовський Іван, Габурчак Марія, Рим Михаїл, Брузина Іван, Поливка Іван, Панчишак Юрій.
В. 17. Секела Дмитро, Сенько Дмитро.
В. 18. Ганій Катерина, Ганій Михаїл.
В. 19. Туріфай Іван.
В. 20. Кочманич Гринь, Вартко Юрій.
В. 23. Горняк Іван II.
В. 25. Тарбай Назар, Смаш Петро, Кріванич Василь.
В. 28. Чаган Николай, Філь Владислав, Чубa Ілько. Сичик Ігнатій, Карнаук Іван, Гричишин Стефан, Соніцка Петро, Марек Стефан, Василик Андрій, Гринько Адам, Журат Стефан, Васильо Іван, Дудик Петро, Гринько Ілько.
В. 30. Бат Іван, Патриляк Володимир, Савка Леон, Ленько Михаїл, Скрабут Василь, Вус Іван, Копач Яким, Мусяла Іван, Буйдош Федор.
В. 33. Вітушинський Іван, Шишка Василь, Предомирський Антін, Хованець Йосафат, Бодник Іван, Ярємчук Василь, Ковба Михаїл, Тхорик Дмитро, Кривошия Клим.
В. 35. Пакаш Антоній, Драпчук Филип, Храпко Прокіп.
В. 37. Паповняк Юрко, Цап Григорій, Гала Матвій.
В. 38. Гулик Михаїл.
В. 42. Мостовий Іван, Сарафін Стефан.
В. 43. Калічук Магдалина.
В. 45. Груш Александер, Рибачок Текля, Рибачок Григорій.
В. 46. Цепіляк Іван, Поломчак Микола.
В. 47. Дуда Федор, Бахур Ігнац, Мошора Стефан, Вит Федор, Карасик Йосиф, Курило Кость, Гера Федор, Процак Михайло, Тохар Петро, Саландяк Михайло, Побурчак Іван, Майхор Кийтон, Кріль Николай, Косарич Петро, Ковалів Іван, Опришка Семен.
В. 48. Ренокіс Яков, Рейтар Йосиф, Гуцуляк Василь, Любунець Михайло.
В. 53. Двуліт Семко, Гальчишак Станіслав.
В. 54. Шкарубський Андрій.
В. 55. Козак Йосиф, Кузьо Антоній, Наташко Михайло, Лукач Лучка, Щерба Михайло, Задиляк Андрій, Гриценко Кость, Козак Михайло, Максимик Антоній, Дорош Григорій, Кишш Іван, Орищак Дмитро, Ключка Володимир, Скрекля Стефан, Скрекля Іван, Зарічняк Іван, Семанчук Василь.
В. 58. Пилип Андрій.
В. 61. Фечан Михайло, Ковалич Іван.
В. 66. Павлик Ева.
В. 70. Медвідь Семан.
В. 72. Судик Йосиф, Войцьо Максим, Антошек Григорій.
В. 76. Кульба Василь, Крайц Андрій.
В. 77. Пиздюрний Стефан.
В. 78. Стадник Стефан, Цалинський Микола, Тарас Андрій, Медзюк Дмитро, Кишка Михайло.
В. 80. Неґра Михайло Ількiв.
В. 81. Кульчицький Григорій, Буката Йос.
В. 82. Бродавський Федьо.
В. 83. Копчик Юстина, Мучка Катерина.
В. 84. Бараник Андрій, Кріль Яцко.
В. 85. Макар Андрій, Григор Петро, Шаланич Василь, Касиян Іван, Слоцький Михаїл, Шпанак Николай.
В. 88. Баран Іван.
В. 90. Хромяк Григорій.
В. 91. Пащак Микола, Ждула Марія.
В. 92. Вовчовський Андрій, Терпливець Ілько, Терпливець Анастазія, Дранута Ігнатій, Валігунда Іван, Наконечний Олекса, Сверида Теод.
В. 95. Домбровяк Антін, Мейза Филип, Вандровчак Петро, Бабич Михайло, Пстрак Микола, Солтис Йосиф.
В. 96. Коваляк Петро.
В. 98. Жмінка Павло.
В. 99. Надільний Дмитро, Рудко Стефан, Лишканич Стефан, Ватах Луць, Зинковський Микола, Йонкала Николай, Левицький Федь, Дорота Стефан, Кукіз Юрко, Ковальський Стефан, Корнова Павло, Левицький Олекса, Микулич Іван, Плакса Василь, Дюк Филип, Сенюта Петро.
В. 102. Тупький Іван.
В. 104. Кришева Роман, Циктор Федьо.
В. 106. Данилець Іван, Дрозд Дмитро, Гойчар Роман, Криванюк Теодор, Вашкевич Ісаул.
В. 107. Бубняк Федь, Виць Іван.
В. 108. Гурман Григорій, Трипота Николай, Сокач Іван, Іванчук Федор, Мельничук Петро, Гуль Онуфрій.
В. 109. Темко Федько, Стецко Андрій.
В. 110. Драбик Дмитро, Родніцкий Василь, Мисак Михайло, Голубець Федор, Махник Андр.
В. 111. Подоляк Петро, Орловський Іван, Соха Матвій.
В. 114. Дяк Василь, Шурий Іван.
В. 115. Рапейко Вінцентій, Горохівський Юрко.
В. 116. Ясколовський Антін, Зубрицький Антін, Адамчо Іван, Букшар Іван, Луцьо Михайло, Рапко Федор, Семач Михайло.
В. 120. Грицик Луць.
В. 121. Бачик Петро.
В. 122. Чир Анна.
В. 123. Партка Луць, Феґель Михайло.
В. 124. Процишин Дмитро, Кочиний Николай (стар.), Конопельський Марко.
В. 126. Лешко Ілія.
В. 127. Вавро Петро, Матвійків Павло, Вайс Юзеф, Кривчук Дмитро.
В. 129. Гуляш Андрій.
В. 131. Баран Марія.
В. 132. Цинкар Станіслав.
В. 133. Коритко Іван.
В. 134. Козел Юрій.
В. 136. Боднар Василь, Дорош Антошко, Кравчишин Іван, Брандибура Петро, Мудрак Дмитро, Мурин Михаїл, Тимчук Михаїл, Припхнюк Стефан, Вовк Павло, Сіварський Николай, Василишин Стефан.
В. 139. Головський Ефрем, Романчак Йос.
В. 140. Сяда О. Анна, Юйкон Федько, Федило Микола, Касперович Микола.
В. 141. Паламар Микола, Кравецький Іван, Нановський Антоній, Гошуляк Михайло, Гук Марія, Ленько Михайло.
В. 145. Пошивак Юрій, Запоточний Іван, Патроник Павло, Шугай Стефан, Кучатовський Іван.
В. 146. Горішний Стефан, Горішний Йосиф, Купій Олекса, Прибила Антін.
В. 148. Дребот Василь.
В. 149. Лотоцький Петро, Бакалець Демко, Демковський Василь, Пупяк Микола, Демковський Дмитро, Кравчишин Микола.
В. 151. Сокальська Марія (Михайла), Білобран Марія, Гамадик Настя, Сенякевич Анна, Сокольська Марія (Стефана), Маркевич Марія.
В. 153. Петричко Іван, Славич Михайло, Макар Іван, Пяняк Іван, Мотичака Ілія, Старцун Луць, Цвир Онуфрій, Боберський Іван.
В. 154. Джоґан Андрій.
В. 155. Мачужак Микола, Шайняк Микола, Сляш Павло, Януш Василь.
В. 156. Заставний Іван.
В. 157. Гук Дмитро.
В. 158. Василюк Михайло.
В. 160. Максимів Марія, Іванчишин Никифор, Іванчук Михайло, Янік Йосиф, Воробець Василь.
В. 161. Домотор Йосиф, Гарасимек Мих.
В. 162. Кунда Іван, Нисевич Іван, Матвий Андрій, Крупський Антін, Козловський Йосиф, Угрин Михаїл, Чомко Іван, Угрин Іван, Шлюсар Яцко, Шіпіль Николай, Касиник Вінцентій, Дзюрдзевич Михаїл.
В. 165. Гнат Андрій, Мущ Ілія, Зайлик Іван, Зайлик Теодор, Андрусечко Константин, Грод Григорій, Михалко Григорій, Кушнір Василь, Ґбур Михайло, Малічишин Александер, Гнатусько Михайло, Гват Михайло, Команик Іван, Гусейко Йосиф.
В. 166. Зяя Антоній, Зрійовка Антоній, Кленач Гарасим, Юрчишин Николай.
В. 167. Дубель Роман.
В. 168. Іванило Олекса.
В. 169. Грабчак Василь Станько Іван, Грицяк Михайло.
В. 170. Мандрона Анна.
В. 172. Баран Дмитро, Душій Григорій, Конопінський Іван, Солоничак Василь, Стравка Кароль, Дячишин Василь.
В. 174. Василиків Іван, Максимів Семен, Заґоцький Василій, Пастух Григорій.
В. 175. Лапановський Осип.
В. 179. Черданець Федьо.
В. 182. Луців Микола.
В. 184. Терик Михайло.
В. 187. Вісльоцький Павло, Чешановський Андрій, Зошак Михаїл, Данько Андрій, Данько Марія, Гандзярський Матій, Дзуґан Філярет, Гутман Максим, Бобак Іван.
В. 188. Бунґа Іван (молод.), Беца Дмитро, Конильчак Дмитро.
В. 191. Горішний Іван.
В. 192. Тимчишин Семко, Вороновський Семко, Писарський Мартин.
В. 193. Маман Іван.
В. 194. Біляш Николай, Козак Александер.
В. 197. Проць Андрій, Гурин Григорій.
В. 198. Тимків Яків, Веґлевський Станислав, Дик Михаїл, Тимків Григорій.
В. 199. Федорчак Мадло Анна.
В. 206. Бабій Ілія, Шаравара Яким.
В. 208. Ніцко Юрій.
В. 209. Вадяк Михайло.
В. 211. Гасій Василь.
В. 213. Боднарський Партеній, Боднарська Евфрозина, Федишин Микола, Женчук Микола, Чеповський Йосиф, Дроздов Артеній.
В. 214. Доруш Михайло, Виба Ілія, Каткевич Антоній.
В. 215. Пенкальський Іван, Мондроцький Йос.
В. 217. Лаврук Юрко, Валчанський Іван, Крик Іван.
В. 218. Маланій Стефан, Сокіл Стефан.
В. 219. Качур Федьо, Ковальський Леон.
В. 221. Ковальчук Андрій, Фельський Йосиф, Смарун Йосиф, Панчук Федор.
В. 222. Роман Іван, Кульматицький Тома, Кічула Матвій, Братко Александер, Демянович Григорій, Бальконевич Стефан, Василишин Николай, Нипийвода Николай, Перих Андрій, Овуц Іван, Роґа Микола, Осадчук Матвій, Хорват Іван, Мішкович Осип, Соболь Йосиф, Кулик Мих.
В. 223. Пех Йосиф, Гринчишин Павло, Галько Петро, Верешній Іван, Шайновський Іван, Масляний Павло, Нагребецький Антоній.
В. 225. Міколай Ілько, Василука Ілько, Левицький Іван, Товарницький Франко, Яцко Іван, Кролий Юрій, Савусик Микола, Гук Микола, Капюк Михайло, Пінчак Стах, Стефанів Йосиф, Костецький Ілько, Паращик Василь, Чернецький Микола, Стецик Михайло, Демко Федь, Федчак Василь.
В. 226. Галабудник Михайло.
В. 227. Бичковський Антоній.
В. 229. Селян Василь.
В. 230. Намяяк Іван.
В. 232. Іванічко Іван, Богонос Іван, Фур Іван, Кирницький Теодор.
В. 234. Богдан Текля, Янківв Анна, Ґрушка Федь, Станко Федь, Атамко Юрій, Красньовська Рузька, Пивоварчик Марцеля, Богдан Маринка, Цьвік Катерина, Пилат Константин, Кінащук Юська, Ґенеґа Настя, Вархоляк Ева.
В. 235. Іж Антоній, Копина Михайло, Кушнір Павло.
В. 237. Городецький Василь.
В. 240. Мартинюк Михаїл.
В. 242. Грибак Василь.
В. 244. Лило Василь, Гринько Михайло.
В. 245. Слабицький Микола, Канюка Семен, Савчак Розалія, Гавришкевич Катерина, Мартинів Стефан, Янкевич Іван.
В. 246. Притула Григорій, Кіндель Іван, Шелест Николай, Гудима Яків, Панасюк Стефан, Екерт Йосиф, Степухів Василь, Повшок Андрух.
В. 247. Крацила Петро.
В. 248. Верес Николай, Запліта Розалія.
В. 249. Макий Іван.
В. 250. Іванко Йосиф, Криниця Василь, Фальтанович Гриць, Кренца Михаїл І., Кренца Михаїл II., Попінчак Олекса, Орловський Василь, Востановський Дмитро.
В. 254. Суський Михайло, Загачевський Дмитро.
В. 256. Горяк Іван, Щеґельський Гриць, Щеґельський Іван.
В. 259. Андрух Михайло, Гуманчик Мих.
В. 260. Лисюк Семан, Семанюк Михайло.
В. 265. Роман Михайло, Роман Василь, Гайдощак Іван, Пирчак Петро, Полянський Юрій, Лебеда Іван, Грабовський Антін, Козьол Йосиф.
В. 271. Речик Стефан, Паламар Дмитро.
В. 272. Катинський Федор І., Катинський Федор II., Сидоряк Григорій.
В. 273. Кульпак Михайло.
В. 276. Гринєвич Михайло, Лаврінюк Михайло, Пахолик Михайло, Кшистовський Михайло, Дністрин Василь, Бучек Вавринець, Зиндрин Нестор, Познар Іван, Іліяш Стефан.
В. 277. Молинь Михаїл, Молинь Василь, Труш Іван.
В. 278. Василишин Ілько, Копач Гриць, Стронька Петро, Кордель Антін, Коваль Василь.
В. 282. Дідуник Николай, Дзецух Юлька, Кучерявий Василь, Трач Гринько, Бобик Йосиф, Трач Яків.
В. 283. Гевський Теодор, Гуменецький Іван.
В. 285. Байко Стефан, Байко Александер, Палкович Іван, Возьна Наталія.
В. 286. Тузінський Теодор.
В. 287. Семрат Отрофій, Ющак Мих.
В. 292. Мирна Василь, Гой Марія, Андрушевич Михайло, Квасньовська Марія.
В. 294. Тимків Ілько, Мільковик Михайло, Бережанський Дмитро, Рудак Дмитро, Бережанський Василь, Тимчиик Петро.
В. 299. Іванюк Никола, Настюк Стефан.
В. 300. Война Михайло, Мицик Михайло, Крутей Федьо, Возняк Антін, Павлат Іван, Тришніцький Гриць, Павлат Петро, Сандак Михайло, Мисько Федьо, Рачак Стефан, Козак Бенедикт, Левицький Василь, Івасів Стефан, Красуляк Станко, Козак Яким, Токай Юлія з дому Вуйтасік, Швець Михайло, Токай Гриць, о. Копитчак Володимир, Галамей Федьо.
В. 301. Василик Іван, Бушовський Онуфрій.
В. 303. Ґордаш Петро.
В. 304. Гвоздецький Микола.
В. 305. Галас Іван, Таранчак Михайло.
В. 308. Галайко Павло.
В. 318. Куштай Анна, Масціґлова Йосифа, Ґоґоц Марія, Мікльош Марія.
В. 322. Заготинець Йосиф, Свердан Іван, Ветхач Іван.
В. 323. Звадюк Йосиф.
В. 324. Басараб Панько.
В. 325. Тиравський Николай, Білас Йосиф, Дорожинський Іван, Скульчук Олекса, Бручковський Михайло, Галамаґа Ілько.
В. 326. Міклющак Андрій.
В. 329. Дзіковський Іван.
В. 330. Франкевич Франко, Поляк Григорій, Кубай Стефан.
В. 333. Кнап Василь, Ґеков Сергій.
В. 336. Головатчук Василь.
В. 337. Федик Настя, Горішна Ганька, Козак Настя, Накальська Марія, Пекарська Анна, Ковальчук Настя.
В. 338. Маґац Дмитро, Маляняк Федор, Фаль Ілько.
В. 341. Барицький Онуфрій.
В. 342. Гінда Йосиф.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИСТУПИВШІ.

В. 1. Майтан Стефан, Венарчик Петро, Міта Василь, Поплавський Йосиф, Хомяк Ілія, Креген Юрій, Сметана Василь.
В. 7. Возьний Катерина.
В. 12. Мошковський Ілія.
В. 13. Мальчак Адам, Бача Іван.
В. 33. Павлюк Йосиф, Тимош Григорій.
В. 51. Кровяк Антін.
В. 53. Беднарчик Стефан.
В. 58. Макар Петро.
В. 61. Мігал Владислав.
В. 62. Сулич Катерина.
В. 70. Шугайло Петро, Мельник Михайло, Луцак Іван, Семковський Іван.
В. 78. Мацик Антін.
В. 82. Процько Михайло.
В. 90. Веклинишин Юрко, Фуртак Іван, Цигарка Алексій.
В. 92. Молинський Василь.
В. 104. Матичак Дмитро.
В. 105. Чиж Михайло.
В. 106. Бернатович Николай.
В. 117. Підгірний Дмитро, Маліевич Волод.
В. 120. Саламашак Іван.
В. 127. Яковинка Йосиф, Стасик Ілько.
В. 133. Войтович Данил.
В. 135. Леґдан Василь, Німчишин Микола.
В. 141. Кравецький Николай.
В. 144. Іванкевич Катерина.
В. 149. Вуйців Юстин.
В. 155. Старух Михайло, Слип Николай.
В. 164. Підручний Михайло, Тудрин Юрко.
В. 165. Бек Василь.
В. 170. Деркач Павло, Мандра Іван, Когут Николай, Улицький Василь, Мельник Андрух.
В. 186. Манік Марія Сімашек, Маєр Анна.
В. 197. Полюга Олекса.
В. 206. Чачковський Антін.
В. 209. Боднар Григорій.
В. 211. Августин Йосиф.
В. 218. Косопут Федор.
В. 223. Петрик Семен.
В. 227. Кравець Дмитро, Онищак Максим.
В. 229. Слівинік Павло, Бандра Іван.
В. 234. Лиґа Василь.
В. 241. Контна Марія.
В. 251. Легкий Стефан.
В. 255. Проць Іліянко.
В. 278. Васараб Василій.
В. 304. Годованець Іван.
В. 322. Чура Демян.
В. 323. Гаранчук Іван.
В. 334. Мазий Палажка.

ЧЛЕНИ ПРИСТУПИВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 2. Кармак Андрій, Живан Теодор.
В. 10. Пованда Зофія, Скрипак Леон, Стрьганка Андрій, Смеречняк Федор, Оленинська Феврона, Окшинський Клим, Барановський Кирило, Даядик Іван, Маджик Григорій, Нагуй Онуфрій.
В. 13. Филяк Григорій, Крамарчик Михайло.
В. 14. Федорович Михайло.
В. 16. Павелко Михайло.
В. 28. Басик Теодор.
В. 30. Красуляк Юрій.
В. 39. Кіянка Василь.
В. 40. Шпас Ілько.
В. 45. Турчиняк Григорій.
В. 58. Ялечко Іван.
В. 83. Бабич Марія.
В. 91. Прешмяк Павло.
В. 104. Януш Теодор, о. Чаплинський Йос.
В. 108. Мотиль Кирило.
В. 109. Фариняк Іван, Фариняк Марія.
В. 140. Лучичка Іван.
В. 159. Байко Еміль.
В. 179. Козловський Віктор.
В. 187. Демков Михайло.
В. 223. Запотічний Стефан.
В. 224. Смереканич Юстина, Смереканич Анд.
В. 251. Ольшанський Іван.
В. 259. Гуца Марія.
В. 276. Дубик Іван.
В. 296. Рейда Теодор.
В. 311. Шнайберґ Гелена.
В. 325. о. Гривнак Василь, Карлицький Юрій, Даниллець Григорій, Карлицька Юлія.
В. 331. Вецгрин Іван, Гнаткович Миколай, Гойдич Павло, Греско Ерія.
В. 338. о. Олексів Михайло.

(Продовжене на стор. 12-ій).

Приймається передплата на 1913 рік
(Рік видання пятий).
„УКРАЇНСЬКА ХАТА“,
літературно-критичний, громадський український місячник.

Завданнєм журнала „Українська Хата“ є — по можности повне освітлюваннє процесу ідейного, духового життя України, беручи його від розвагу національности. Література, як головний виразник його, розкриваючи се життє в його основі, займе перше і найповажнійше місце на сторінках журнала. „Українська Хата“ обслуговуючи інтереси української інтелігенції, буде відкликатися на всі важливіші громадські події українського і світового життя, а також на розвій мистецтва в ріжних його проявах.

Журнал „Українська Хата“ буде мати відділи: а) художньо-літературний (поезії, нариси, малюнки, оповідання, новели, повісти, романи, драми і т. и. оріґінальні і перекладні); б) критичний (критичні статті, літературні огляди, характеристики письменників); в) науковий (теорія, історія і філософія літератури, психологія творчости та ин.); г) публіцистичний (статті, в которих обговорюватимуться ріжні події українсського і світового життя); д) мистецький (статті про музику, театр, малярство, архітектуру та инше) і е) широко поставлена бібліографія.

Крім того з 1913 року при журналі „Українська Хата“ вводяться слідуючі нові відділи: а) Журнал журналів. З маси друкованого в українській пресі буде вибиратись все, що найбільше цікавого для інтелігентного читача, таким чином наш журнал поставить його в курсі біжучих літературних і громадських справ; б) Літературна хроніка буде занотовувати всі новини українських видань.

Виходитиме журнал в кінці кожного місяця чепурними, розміром не менше 64 сторінках набору, міцно зброшюрованими книжками в стильові обгортці.

Працюють в журналі кращі сили. До сеї пори містили свої твори:

Ф. Авратинський, Христя Алчевська, Юр. Будяк, Ганна Барвінок, Л. Будай, П. Богацький, В. Винниченко, М. Вороний, В. Грищянський, А. Діброва, М. Євшан, Ол. Журлива, Михайло Жук, Г. Журба, П. Карманський, Н. Кибальчич, Гр. Коваленко, Ольга Кобилянська, І. Кончіц, М. Коваленко, Богдан Лепкий, Іван Липа, Іван Личко, Я. Мамонтов, Майорський, Ол. Неприцький-Грановський, О. Олесь, М. Підгірянка, Л. Пахаревський, С. Просвітянин, О. Плюш, С. Павленко, С. Русова, Одарка Романович, М. Рильський, В. Самійленко, М. Сріблянський, Юр. Сірий, Евг. Стебновський, Я. Стоколос, С. Твердохліб, В. Тарноградський, Ан. Товкачевський, М. Филянський, Гнат Хоткевич, А. Худоба, М. Чернявський, Гр. Чупринка, М. Шаповал, Гордій Юрич, Михайло Яцків і багато инш.

Передплата річна на „УКРАЇНСЬКУ ХАТУ“ 4 руб. (за кордон 12 корон), півроку 2 руб. 50 коп., окрема книжка 35 коп. (з перес. 40 коп.).

Одинокий руський адвокат на цілу Америку.
Доктор прав
ЮЛЇЯН ЧУПКА,
полагоджує всї справи американські. Понеже др. Ю. Чупка був адвокатом в Галичині, длятого полагодить Вам найлїпше всї справи процесові, спадкові і військові в Галичині, спорядить повномочія, контракти і всї правні документи і перепровадить інтабуляції. — Адрес:

Dr. Julian Czupka,
P. O. 372. 3 N. Main Str., WILKES BARRE, PA. LUZERNE CO.

Одинокий наш лїкар в Ст. Луіс, Мо.
Д-р. БРЕЗАНИ.
Лічить із всяких недуг мущин, женщин і дітий.
Офіс під ч.
1625 CASS AVE., ST. LOUIS, MO.
Bell Telephone: Tyler 166 R.
Години урядові: від 9—10 рано, від 3—4 попол. і від 7—8 вечер. В недїлї лиш від 9—11 рано.

Приймаєть ся передплату на 1913 р. на велику двотижневу ґазету
„ІЛЮСТРОВАНА УКРАЇНА".
„Ілюстрована Україна" буде виходити від 1. січня 1913 р. що другої суботи у Львові на взір великих европейських ілюстрованих журналів. Часопись присьвячена найважнїйшим справам української лїтератури, штуки, театрови, музики, науки, культурним інституціям. Ілюстрації з солїдним викінченем будуть давати всесторонний обрав житя цілої України. Крім знимок з України будуть також ілюстрації до всїх важнїйших подій на сьвіті. Напрям безпартійний, всеукраїнський.

Всїх Українців просимо присилати вже тепер фотоґрафії з українського житя як: знимки з артистичних творів, краєвидів, українських домів, театральних вистав і дружин, з січового та сокільського житя, всяких курсів, фестинів, прогульок і т. д.

Передплата виносить річно: в Австрії 8 кор., Росії 5 карб., Німеччині 8 марок, Америці 3 доляри. Поодиноке число коштує у Львові 32 сот.

Адреса редакції і адміністрації: „Ілюстрована Україна" у Львові, ул. Сербська ч. 15. II. поверх.

Відвічальний редактор: д-р Іван Крипякевич.

Д-ра RICHTERA
PAIN-EXPELLER.
Д-ра RICHTERA ВСЕСИЛЬНИЙ ВНІШНИЙ СЕРЕДНИК ПОВИНЕН БУТИ В МЕДИЧНІЙ ШАФЦІ КОЖДОЇ ФАМІЛІЇ.

Він проганяє ревматизм, подаґру, біль в берах та в клубових суставах і невральґію.

Усуває швидко всї болї та затвердїлости суставів і мяснїв. Знаменитий на вивихненя, хромість і стовченя.

Скорий лїк на простуду, інфлюенцу, біль горла, затамоване віддиху або тяжке віддиханє.

Не дайте ся ошукати. Правдивий находить ся в представленім тут пуделку. По 25 центів і по 50 центів фляшинка в аптиках.

F. Ad. Richter & Co.
American House, 74—80 Washington Str., NEW YORK, N. Y.

СЬВІТЛО ДЛЯ ДОМУ

до читаня як і до всякого домашного ужитку — найлїпшою лямпою, яку можете купити, є лямпа Rayo.

Не разить, не миготить. Дає сьвітло лагідне і ясне. Rayo є дешевою лямпою і Ви не можете дістати лїпшого сьвітла за ніяку ціну. Лямпи Rayo осьвітлюють понад три міліони домів.

ХОРОНІТЬ ОЧИ ДІТИЙ І СВОЇ ВЛАСНІ.

Rayo лямпи запалюєсь без зниманя скла і умбри. Легкі до чищеня і зміни кнота. Вироблені у всїляких формах і для всякого ужитку.

РУСЬКІ ЧИТАЧІ!

Ріжні умовини, пануючі в Росії, силують тисячі людий еміґрувати відтам в Америку. Тут, серед глуші, здалеку від рідні, другів та знакомих, серед людий з якими не мож розмовити ся, не одному приходить ся вельми тяжко, а особливо ще тоді, коли чоловік хорий і не в силї обяснити своєї хороби рідною мовою. Тому то ми предкладаємо Русинам, щоб лїчили ся за дешеві гроші і ручимо їм цілковите вилїченє. Повідоміть нас, від як давна хоруєте, опишіть подрібно усї признаки вашої недуги, а если є вона до вилїченя без особистих оглядин, ми відворотно вишлемо вам лїк і ви певно будете нам вдячні. Ми вилїчили уже многих, звертаючих ся до нас за помочию, вилїчимо і вас.

Цілковито лїчимо онанїзм.

Повне вилїченє від мужеської безсильности.

Специяльно лїчить ся мужесьні недуги по найприступнїйших цїнах.

От наші цїни лїків:

Знищене волося на тїлї	$1.50
Вилїчене пятен на лици	2.00
На поріст волося	1.50
На поріст вусів „Усатин"	1.0C
Проти прищів на лици	2.00
Проти печеня	1.00
„ чесотки	2 00
„ ревматизму	2.00
„ лихорадки	1.50
„ жолудкового катару	1.50
„ простуди	1 50
„ болю голови	1.00
„ ломаня в костях	1.50
„ хрипки	1.00
„ катару в носї	1.00

Всї лїкарства висилає ся разом з докладним поученем як уживати.

RUSSIAN DRUG CO.
OFFICE: 56 RIVINGTON TREET,
АПТИКА: 35 RIVINGTON STREET.
NEW YORK, N. Y.

Єсли маєте слабий зір, терпите на запалене очий і біль голови, або єсьте загрожені слїпотою, удайте ся по пораду до
ОКУЛЇСТА
L. FRIEDNER-A O. R. D. O.
29 Newark Ave., побіч Cooper Pl.
Відповідно до зору окуляри від $1.00 вгору.
Спеціяльність: Окуляри для шкільних дїтий.
Направляє шкла. Ґарантія запевнена.
Отворено від год. 8 рано до 8 вечер.

ФОНОҐРАФИ на легкі сплати!

Продаємо всюди по Америці на тижневі сплати по 50 центів і $1.00 після найтаншої ціни.

ПРАВДИВІ РУСЬКІ, ПОЛЬСЬКІ І ЧЕСЬКІ РЕКОРДИ

Каталоґ висилаєть ся кождому ..даром...

International Phonograph Co.
196 E. Houston St., Dept. 2, NEW YORK.

Найновійша метода лїченя.

Д-р. ГОГЕНБЕРҐ,
специяліст зі старого краю

підвів мене! Вирвав мене з обіймів смерти! Вилїчив мене! Тоді, коли инші лїкарі відступили від мене, так пише в публичній подяці пацієнтка. Коли не знаєте ще др-а Гогенберґа а єсьте хорі, удайте ся сейчас до нього, а переконаєте ся, що др. Гогенберґ Вам поможе.

Др. Гогенберґ посьвятив много лїт в старім краю а передовсїм в Америцї на студії медичні і клїнїчні. Вилїчив тисячі найріжнїйших недуг своєю спеціяльною методою, яку нїхто инший не в силї наслїдувати. Доктор Гогенберґ лїчить винайденою через него методою всякі инші недуги, як на прим.: біль і заворіт голови, тиснене над очима, болї в очах, недуги носа і горла, хрипку, кашель, недуги легких, чахотку, болї під грудьми, недуги серця, недуги жолудка як катар жолудковий, звужене, розширене і вдуте жолудка, нудности, фебра, біль в крижах, хороби утроби, кишок, нирок і міхура. Жіночі недуги, а іменно: недуги матиці. Всякі недуги дїточі. Лїчить заражене і зіпсуте крови, яке є причиною всїляких недуг. В найбільшій тайнї лїчить основно у мужчин і жінок секретні недуги заразливі так звані бридкі недуги, навіть застарілі. Успішно вилїчує ревматизми всякого рода та нервові хороби та їх наслїдки. Усуває всякі висипки та болики на тїлї а жінкам привертає молодий вигляд лиця і красу.

Довершує найтанші операції найновійшою методою при помочи знаменитого бувшого віденського а тепер нюйорського хірурґа.

Зголошуйте ся сейчас по діяґнозу до доктора Гогенберґа. Хто не може особисто, нехай зголосить ся листовно, залучаючи двоцентову марку на відповідь. Адреса:

DR. HOHENBERG,
608 E. 6th STREET, Телефон: Orchard 3615. **NEW YORK, N. Y.**
Години офісові: від 8 до 10 рано, 1 до 2 в полудне і 6 до 8 вечером. В недїлї від 9 рано до 2 попол.

Дарунок для моїх пацієнтів.
Кождому пацієнтови висилаю безплатно книжочку, в якій находять ся цїнні вказівки, в який спосіб можна охоронитись перед хронїчними слабостями і як запобігати в случаю доглянення якоїсь недуги.

РОДИМЦІ! ЧИТАЙТЕ І ДРУГИМ СКАЖІТЬ!

Телефон Orchard 6085

Час попирати своїх земляків, а не ворогів нашого народу. Загляньте у вільній хвилї до моєї канцелярії побіч руської церкви, а переконаєтесь, що знайдете там поміч і пораду у всїляких клопотах і справах старокраєвих судових, маєткових і військових. — Єсли хто з Вас має процес в краю, або хоче стягнути гроші від свого довжника в краю; хто має справу спадкову або хоче продати або купити ґрунт в старім краю — то знайде у мене совістну, фахову і дешеву пораду і поміч. Крім того продаю **шифкарти на всї найлїпші лінії і найтанше. До краю від 23 до 27 долярів, з краю до 28 дол.**

Також продам **фарми, доми і лоти** в найлутших місцях по найдешевших цїнах. — Порада безплатно. На листи відповідає ся відворотно.

H. CZARNECKI, 30 E. 7th Str., NEW YORK CITY.

ПОРА Й НАМ УКРАЇНЦЯМ

іти за взором других культурних народів і стати „людьми між людьми". Другі народи захвачують землї та богацтва в свої руки, строять житє і стають господарами в чужій сторонї, — а ми лише чорно працюєм і юрюєм та дивимо ся, як другі богатіють нашою кервавицею

УКРАЇНЦІ! Докажім, що й ми хочемо й потрафимо жити в своїй хатї а не комірниками. Ідім громадно

НА ФАРМИ!

Якраз заложено в чудовій околиці Стейту North Carolina,

Українську оселю

в якій знамениті услівя господарованя і чудові вигляди для нас. — Земля там знаменита і родить все — збіже, огородовини, овочі, кукурузу, бавовну, виноград і пр. Жнива там три і чотири рази до року. Підсонє прездорове; нема майже зими, а в лїтї горячо не знане. Рибні ріки і роскішні ліси. Вода чиста і здорова. Ціна 10-акрової фарми около $500.00 готівкою або на догідні сплати. Фарми сї поручають всякі господарські комісії державні і приватні, як також поселені вже там фармери. Читайте листи друковані в кождім числї ґазети.

По фотоґрафії, книжочку і інформації пишіть до:

North Carolina Trucking Co., 327 E. 14th Str., NEW YORK, N. Y.

III.

ВПОВ. ПАНЕ!

Отже я Адам Куляс скажу про свою землю так, що все залежить від чоловіка — як є розумний і господар з господаря, то зробить всюди житє і гроші. У нас земля є дуже урожайна і догідна, але як ту має приїхати нї то пан нї господар, то лучше нехай собі лишить ся в фабриці. Видко, що наші люди не хотять, щоби наша кольонїя зростала. Компанїя дала нам кольонїю найблизше місто, щоби ми піднесли ся в гору, а вони волять душити ся по майнах чим ту приїхати.

Є то найдогіднїйша кольонїя, бо близькодо стациї колії і до міста, тілько нехай наші люди найскорше приїзджають. Є ту тепер 20 акрів і дім при самій камінній дорозї; можна орати і сїяти зараз. Тілько пришліть доброго господаря, — що дай Господи — Амінь.

АДАМ КУЛЯС.

РУСЬКИЙ ЛІКАР

Доктор СЕМЕН ШУЛЬЦ

39 E. 7th STR. (межи 2-ою а 3-ою евнею) **NEW YORK, N. Y.**

ЛІЧИТЬ ВСЯКІ СЛАБОСТИ ЖІНОЧІ, МУЖЕСЬКІ І ДІТОЧІ.

Найновійші апарати електричні. Пересьвітлюване і лічене лучами Roentgena.

Години ординацийні: від 8-ої до 9 ої рано, від 2-ої до 3-ої по полудни і від 6.30 до 8-ої вечером.

Памятайте адрес: 39 E. 7th St., New York, N. Y.

Д. Н—н.

Під теперішну хвилю.

Ой, давно вже крівава війна
Розвинула прапори
І зійшла на балканські поля,
На левади і гори.
І куди лише поверне вона
Свої очі прокляті,
Вибухає трівожна луна
Й очайдушне завзяте.

Із леговищ мов дикі зьвірі
Ізривають ся люди
І летять, щоб і кулї й ножі
Затопити у груди
Ворогів. Скрізь палають міста,
Розсипають ся мури
І падуть тисячами полки —
Для свободи й культури...

Почорніла від крови земля;
Дрібен дощик полоче...
А тимчасом богиня грізна
Поверта свої очі
На Европу, за тихий Дунай
І шукає нагоди,
Щоб загнати на поле різнї
Супокійні народи.

Поверта свої очі і жде
Від „рішаючих" слова.
Та Европа завзято мовчить,
Бо ще бач, не готова...
Та мовчанем богиню проха
Ще часочок пождати,
Поки вигострить довгі ножі
Та приладить гармати.

* * *

Український Народе, а Ти
Вже готовий до бою?
Чи дрімати-меш, поки кати
Торгувати-муть Тобою
І оселї й богатства Твої
Рабувати без жалю,
Забирати синів а мами
Напувати печалю?

Український Народе, проснись
Та протри вже раз очи!
На лани Твої люта війна
Перескочити хоче.
З Балкану закликає її
Той орел двоголовий,
Що свободу народів втопив
В струях чистої крови.

Закликає її та на те,
Щоб Тебе додусити
Та добром Твоїм серце своє
Камїнне наситити;
Новалить його сила Твоя
Твоя пісня чудова,
Що бажане свободи й добра
Розбудити готова.

Український Народе, збудись,
Й готови ся до бою,
Щоб не дав Ти нікому в війнї
Торгувати собою.
Щоб сини Твої йшли до борби
„На бажане народу"
Та боролись на смерть і житє
За Вкраїни свободу!

Болгарська народна казка.

Казка ся знаходить ся у збірці болгарських переказів, а тепер стала ся дуже на часї. В тій казці говорить ся про те, в який спосіб Бог дарував людям їх будучу долю.

На зазив Бога з'явили ся перед його престолом насамперед Турки і жадали, щоби Бог обдарував їх якою долею. Бог позволив їм вибрати се, чого бажають. — Показало ся, що була се в л а с т ь.

Потім прийшли Болгари і також просили, щоби Господь їх обдарив.

— Чого жадаєте? — запитав Всевишний.

— Дай нам: власть.

— Власть взяли вже Турки, мусите вибрати щось иншого.

— Ах, се прикра річ. Будемо мусїли трудити ся вибором. Чому ми не дістали власти?

— Щож робити, моєї обіцянки не можу вже змінити. Але ви, Болгари, дістанете п р а ц ю. Бувайте здорові.

Прийшли Жиди і також просили о власть. Довідавшись, що її дістали вже инші, закликали з жалем:

— О, як ти зле вирахував, Боже! Нам так дуже потрібно власти.

— Одержите в и р а х о в а н е — відповів їм Бог.

З такою самою просьбою звернулись до Бога Французи і чули ся дуже обиджені відмовою.

„Господи, Ти злий зробив винахід, не дающи нам власти — сказали вони.

За се одержите на вічні часи — с п о с і б н і с т ь д о в и н а х о д і в.

Цигани, не одержавши власти, закликали з болем:

— Ах, що за зла доля переслїдує нас, що ми не одержали власти.

І Бог дав їм „з л у д о л ю".

Останні з'явили ся хитрі Греки, а не одержавши власти, почали гірко докоряти Богу за його несправедливість.

Що за п і д с т у п у тих людий, — казали вони — коли нас в час не повідомлено, щоби ми могли прийти перші. Господи!

— Не гнївайте ся і не сумуйте — відповів Бог — вам дарую: п і д с т у п!

Тепер, по побідах болгарської армії, видимо, що доля, яку ті держави одержали в дарі, не була їм віддана на вічні часи.

Запопадлива п р а ц я перемогла власть, а і п і д с т у п став сильнїйший від власти.

(Продовжене зі стор. 8-ої).

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИЧЕРКНЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕНЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 1. Хомяк Марія (Лучковець), Кундрій Іван.
В. 3. Телявський Семен, Ґижа Марія, Кокос Кешій.
В. 6. Ганяк Іван Микуля, Штойка Василь Тірба, Крічфалуші Іван Чопаку, Штойка Василь Мих., Бенца Михаїл Окицу.
В. 12. Сабат Іван.
В. 14. Смерек Петро.
В. 15. Мовчко Теодор.
В. 28. Дрізда Людвик, Гірняк Андрій, Кудлик Семен.
В. 29. Мико Йосиф.
В. 30. Пех Василь.
В. 31. Бакай Іван, Туленко Михайло.
В. 33. Марцьо Семан.
В. 38. Вовк Михаїл.
В. 40. Зелинько Николай.
В. 42. Міщанський Стефан.
В. 45. Сціґал Дмитро.
В. 46. Дзеузиня Михаїл.
В. 48. Кармаліта Мартин, Палка Михайло (молод.).
В. 51. Пацлавський Іван.
В. 56. Вікера Юрій.
В. 58. Грицован Іван.
В. 59. Михальський Томаш, Коцан Антін.
В. 63. Драґан Михайло.
В. 65. Дапчак Михайло.
В. 70. Баран Михайло, Свердан Семен, Степанич Андрій, Савула Петро, Панас Левко, Яхимець Стефан (Стефанів).
В. 80. Манінець Олекса Юрій.
В. 82. Кіч Дмитро.
В. 85. Ворона Михайло, Званс Стефан.
В. 90. Цабан Федор, Савчин Михайло.
В. 92. Цістонь Франко.
В. 99. Зошак Станислав.
В. 108. Морхоцький Іван, Ґавура Іван.
В. 120. Челядник Йосиф.
В. 123. Івануся Проць.
В. 124. Гураль Іван.
В. 127. Качмар Петро.
В. 134. Юрочка Василь.
В. 135. о. Лучечко Петро, Качук Николай.
В. 139. Плятко Александер, Бурка Николай.
В. 140. Багний Михайло, Луцек Гриць, Скіба Анна.
В. 141. Яворський Михайло Зубович, Окрепкий Іван.
В. 143. Мустовий Іван, Оліяр Лешко, Лабовський Мартин.
В. 144. Шабаґа Михайло, Ленський Антін.
В. 146. Козакевич Андрій.
В. 147. Ладим Григорій.
В. 150. Андреїв Гриць.
В. 153. Жебжиняк Олекса.
В. 157. Маркович Василь.
В. 159. Скворонський Петро.
В. 162. Яцун Михайло.
В. 170. Довгополий Іван, Гоголь Йосиф, Куликів Юрко, Росолюк Іван, Редчук Дмитро, Мазур Василь, Олексин Іван, Мельниченко Юрій.
В. 182. Бялобродка Теодор, Поглід Василь, Борко Онуфрій.
В. 183. Шеремета Яцентій.
В. 184. Яремко Георгій.
В. 185. Кісґулинець Юрій Василів.
В. 188. Марич Станко.
В. 197. Гриб Михайло.
В. 201. Фанок Григорій.
В. 209. Ґинда Михаїл (молод.), Антоневич Станислав, Галіцький Андрій, Сузар Василь, Штефанів Іван.
В. 213. Вельґус Йосиф, Корновський Петро, Горняк Іван.
В. 216. Федьо Варвара.
В. 220. Гаврищ Іван.
В. 221. Попіль Андрій.
В. 223. Варій Николай, Клімович Кароль.
В. 225. Процик Гнат, Дзедзей Йосиф.
В. 227. Рилік Ілько, Міґелич Дмитро.
В. 229. Деревяний Іван.
В. 230. Кухтик Лесьо.
В. 232. Саміла Михайло.
В. 234. Павлишин Петро, Явдошин Захарій, Кузів Дмитро.
В. 235. Пестрак Михайло.
В. 240. Лупів Теодор, Янко Павло.
В. 241. Піш Розалік.
В. 245. Комушна Іван, Клімук Іван.
В. 246. Гудима Павло.
В. 247. Коник Олекса, Войцкевич Мих.
В. 249. Ванчишин Стефан.
В. 250. Рамольт Ігнац, Тхорик Петро.
В. 251. Ковальчик Дмитро.
В. 256. Яворський Николай, Кравець Андр.
В. 257. Махомета Петро Василів.
В. 258. Афтатас Петро.
В. 271. Хміль Григорій.
В. 276. Дубівка Василь.
В. 280. Куруц Йосиф.
В. 281. Процько Антін.
В. 284. Грандус Франко.
В. 286. Шевчук Семеон, Гофман Франко.
В. 289. Судя Стефан, Либа Сень, Барна Ник.
В. 292. Салалуб Іван.
В. 294. Озуток Іван, Циґан Василь, Ільків Михайло, Сеґин Петро.
В. 296. Еліяш Василь, [illegible].
В. 300. Іванців Михайло, Стадник Михайло, Кучма Іван, Рубів Николай.
В. 301. Ольховий Михайло.
В. 311. Ганич Олекса.
В. 312. Пристаж Ілько, Долинський Николай, Мельник Стефан.
В. 318. Процишин Анна.
В. 321. Гісь Сенько.
В. 323. Крикливий Микита.
В. 324. Межвинський Іван.
В. 325. Лучка Петро.
В. 330. Городиський Стефан.
В. 332. Григорчук Тимотей.
В. 333. Савчишин Максим, Северноф Йосиф, Дулів Александер, Ігнатчук Ісаак.
В. 334. Шпундер Марія.
В. 335. Павук Катерина.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ ЛИСТИ.

В. 1. Рейда Теодор.
В. 28. Проціанин Іван.
В. 33. Глистак Петро.
В. 47. Лучичка Іван.
В. 48. Байко Еміль.
В. 57. Филяк Григорій.
В. 59. Фарчняк Іван, Фарняк Марія.
В. 63. Зураковський Іван.
В. 67. Карлицький Юрій, Данилець Григорій, Карлицька Юлія, о. Гривнак Василь.
В. 68. Пованда Зофія, Скрипак Леон, Старанка Андрій, Смеречняк Федор, Окшинський Клим, Окшинська Февронa, Барановський Кирило, Дзядик Іван, Маджик Григорій, Павук Онуфрій.
В. 72. о. Олексів Михайло.
В. 73. Рекрут Омелян.
В. 79. Бухвак Василь.
В. 103. Шкляриш Антін.
В. 104. Ґерич Іван, Чупіль Володимир.
В. 120. Венґрин Іван, Гнаткович Миколай, Гойдич Павло, Греско Ерія.
В. 127. Костик Куль Стефан.
В. 141. Гуца Марія, Вєльбан Іван.
В. 147. Дубик Іван.
В. 163. Домкович Цецилія, Козенка Марія, Бриндзя Анна, Нізінкевич Зофія, Ковальчук Юлія, Чодій Марія.
В. 179. Федорович Михаїл.
В. 192. Чарнецький Стефан.
В. 208. Шпас Ілько.
В. 209. Вадяк Йосиф.
В. 216. Смерекании Юстина.
В. 221. Демків Іван.
В. 235. Демков Михайло.
В. 247. Кіянка Василь.
В. 259. Кукула Іван.
В. 282. Беднар Войтіх.
В. 292. Солодкий Теодор.
В. 294. Ялечко Іван.
В. 308. Кархут Дмитро, Ісаюк Василь.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 46. Василишин Михайло.
В. 85. Родинський Іван.
В. 87. Саланський Стефан.
В. 106. Косар Данько.
В. 162. Павловський Йосиф.
В. 209. Фицула Михайло.
В. 222. Сушко Ілько.
В. 330. Дачишин Гринь.

ЗІСТАВЛЕНЄ.

З кінцем місяця падолиста 1912 р. було членів в Р. Н. Союзі	15.425
В місяцю грудни 1912 р. приступило нових членів	775
В місяцю грудни 1912 р. принято наново	83
В місяцю грудни 1912 р. принято з переступними листами	50
Разом	16.333
В місяцю грудни 1912 р. суспендовано за неплаченє місячних вкладок	119
В місяцю грудни 1912 р. вичеркнено за неплаченє місячних вкладок	80
В місяцю грудни 1912 р. взяли переступні листи	57
В місяцю грудни 1912 р. померло	8
Разом	264
Число членів Р. Н. Союза з кінцем грудня 1912 р. виносило	16.069

В місяци грудни 1912 р. Р. Н. Союз побільшив ся о **644** членів.

УВАГА: Члени, оголошені в сім справозданю яко суспендовані або вичеркнені за неплаченє місячних вкладок, коли хотять бути і на далі членами Р. Н. Союза, мусять зголосити ся протягом сего місяця до своїх відділів і вписати ся наново. Як сего не зроблять до кінця січня 1913 р., то в лютім 1913 р. мусять виповняти нові деклярації подібно, як новоприступаючі члени. Ті члени, котрі в місяцю грудню 1912 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосили ся до якогось иншого відділу Р. Н. Союза, мають се зробити в тім місяцю, бо на другий місяць їх вичеркне ся уже з членів, а тоді вони можуть бути приняті до Р. Н. Союза тільки на підставі нових деклярацій.

Д. Капітула, гол. предс. Р. Н. Союза.
М. Угорчак, гол. рекодр. секр. Р. Н. С.

РУХ В ВІДДІЛАХ Р. Н. СОЮЗА.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Подаєсь до відома всім членам Братства сьв. Андрея, що адреса нового секретаря братства є слїдуюча: **Dm. Kurnyk, 410 E. 70th St, New York, N. Y.**

ЕЛМАЙРА ГАЙТС, Н. Й. Бр. сьв. Арх. Михаїла, від. 8, повідомляє всіх членів, що з причини [illegible] переносить ся мітінґ з дня 19. січня на день 26. січня с. р., т. є. о [illegible]. Сей мітінґ відбуде ся в церковній гали, а буде ся на нім принимати нових членів до Братства без вступного до 30 літ житя, а по 30-ти літах житя за половину вступного. До Р. Н. Союза буде ся принимати після статута. Маємо дуже богато справ до полагодженя, тож кождий член має явити ся на той мітінґ. — Ю. Цпін, предс.; В. Сьпівак, кас.; А. Харчишин, секр. рекорд.; Ф. Цпін, секр. фін.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. Бр. сьв. Петра і Павла, від. 245, подає до відомости всім своїм членам, що піврічний мітінґ відбув ся дня 29. грудня 1912 р., на котрім зістав вибраний слїдуючий новий уряд: П. Стадник, предс.; І. Волошин, заст. предс.; В. Великий, кас.; І. Юзва, заст. кас.; М. Скоропад, секр.; І. Войтович, заст. секр.; контрольна комісія: Д. Шумський і М. Палажій; тростіси: Н. Бірбан, І. Паславський, Н. Стадник і Й. Паславський; фінансова комісія: П. Роґоза і Д. Собко; опікун хорих: Й. Фольмер; запроваджуючі вибір: А. Гаргай і І. Терлецький; до фани: Ант. Шубравський; дверники: В. Галько і І. Михарський. Мітінґи місячні відбувають ся в трету неділю по першім. З всякими братськими справами належить удавати ся до секретаря на адресу: М. Скоропад, 203 Федерал стріт, Трентон, Н. Дж. Заразом запрашає місцевий уряд всіх своїх членів, щоби явили ся на слїдуючий мітінґ, котрий відбуде ся дня 19. січня с. р. На тім мітінґу будуть важні справи обговорювані, як приміром про читальню „Просьвіти", котру заложило Братство (від. 245) на минувшім піврічнім мітінґу. — П. Стадник, предс.; М. Скоропад, секр.

НОРТГЕМПТОН, ПА. Бр. Усп. Пр. Богородиці, від. 33, запрошує на посьвяченє братського прапора, що відбуде ся дня 19. січня (януара) с. р. Хв. Братства з Алентавн, Па. і з Ормрод, Па., а також всі відділи місцеві: Братство О. Р. Б., Словеньску Єдноту, старе Сестр. жіноче, нове сьв. Ольги, всіх членів нашого Братства, місцевих і позамісцевих і всіх Братів і Сестер нашої парохії і сусідних парохій. — З глубоким поважанєм, Комітет братський.

БРУКЛИН, Н. Й. Тов. Богдана Хмельницького, від. 22. в Ґрінпойнт, повідомляє своїх членів, що на мітінґу відбувшім ся дня 21. грудня м. р. зістали вибрані до уряду на 1913 рік слїдуючі члени: М. Заверуха, предс.; В. Тимчишин, заст. предс.; І. Каравець, секр.; І. Ящишин, кас.; Д. Тижник, заст. кас.; контр. комісія: С. Сирота і М. Адамишин; надз. хорих: А. Вжос і А. Щепанюк; капітан: П. Савка; дверник: Ф. Фіґура. Мітінґи відбувають ся кождого місяця в трету суботу по першім. Слїдуючий мітінґ відбуде ся дня 25. січня с. р. в Ґурного гали ч. 261—7 Дріґс Аве. Урядники висше згаданого Товариства просять всіх Русинів-Українців, котрі мешкають в Бруклинї і ще не належать до жадного товариства, щоб прийти на сей мітінґ і записали ся до Товариства і до Р. Н. Союза. — М. Заверуха, предс.; І. Ящишин, кас.; І. Каравець, секр.

ЕКЛІЙ, ПА. Бр. сьв. О. Николая, від. 349, повідомляє всіх інтересованих, що перший мітінґ сего Братства відбуде ся дня 26-го січня (януара) с. р. Просить ся всіх Русинів з Еклій і околиці, щоби прибули на наш мітінґ, а ми приймемо їх радо і щиро до нашого Братства і до Р. Н. Союза. — Н. Війтишин, секр.

НОРТГЕМПТОН, ПА. Бр. Усп. Пр. Богородиці, від. 33, повідомляє всіх своїх членів, що на річнім мітінґу дня 22-го грудня м. р. вибрано слїдуючий новий уряд: І. Махіброда, пр.; М. Чепеляк, заст. предс.; К. Бойко, секр.; Г. Чирський, заст. секр.; І. Кімака, кас.; Н. Кравчишин, заст. кас.; тростіси: С. Цап, Н. Кравчишин, Г. Онущак, М. Мизяк, Н. Олекса і Й. Ґеренда; контр. ком.: Г. Онущак, В. Гавришко, І. Нечистий, С. Іщук, С. Ковалишин і С. Ковальчук; доз. хорих: Д. Демчик, Г. Єсоловій, Г. Кочан, В. Заморський, С. Глущак, І. Нечистий, Лука Циц, А. Максимюк; мировий суд: Н. Кравчишин, Н. Олекса, М. Мизяк, стар., М. Сушко, Г. Кочан, С. Назар, Г. Мицьо, Ф. Сінякевич, К. Гришко, І. Ґавловський, Я. Мицьо, А. Термена, Г. Худик, Д. Ратковський, М. Петрик; капітани: Д. Придомирський і Н. Олекса; хорунжі: І. Сарабун і Г. Худик; ґазда до шафи: М. Мизяк стар.; господар на цвинтарі: М. Сивенький. — І. Махіброда, секр.

БОФАЛО, Н. Й. Бр. сьв. Івана Хрестителя, від. 15, подає до загальної відомости, що на річнім мітінґу, котрий відбув ся дня 14-го грудня 1912 року, вибрано слїдуючий новий уряд: М. Федак, предс.; І. Лещишин, заст. предс.; М. Костецький, секр.; І. Гнатик, заст. секр.; І. Шафран, кас.; М. Лукач, заст. кас.; М. Ґаравуз і Д. Березюк, контрольори; І. Маласт і О. Риджик, опікуни хорих; І. Риджик, С. Завіський і А. Ґузий, хорунжі; Д. Риджик, маршалок; І. Гріб, дверник.

НОРТГЕМПТОН, ПА. Подає ся до відомости всім членкиням від. 318, що на рік 1913-тий зістали вибрані слїдуючі урядниччки: М. Кравчишин, предс.; Ф. Кибало, заст. предс.; М. Михаліцька, секр.; Т. Іщук, заст. секр.; Ю. Чепеляк, кас.; А. Когут, заст. кас.; надзир. хорих: А. Крупка і А. Монастирська; контр. комісія: К. Деревяна, А. Глущак і П. Рочняк.

ЕЛЇЗАБЕТПОРТ, Н. ДЖ. Тов. „Зап. Січ", від. 234, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбуде ся дня 18. січня с. р. о годині 7. вечером в гали Яцка Цюрчака ч. 152 Савт Парк стр. На тім мітінґу предложить ся справоздане урядників з їх цілорічної діяльности, а контрольна комісія здасть звіт з братських приходів і розходів за рік 1912. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо инакше не будуть мати права до голосованя на вибір нових урядників. Член, котрий не явить ся на той мітінґ, заплатить кару $1.00, а урядник $2.00. — П. Нерода, заст. предс.; І. Ґенеґа, кас.; М. Ґалінович, секр.

МАЙНЕРСВІЛ, ПА. Бр. сьв. О. Николая, від. 78, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбуде ся дня 19-го січня с. р. о 1-шій годині пополудни. На тім мітінґу буде справоздане касове, а відтак вибір нового уряду. Кождий довгуючий член мусить вирівнати свій довг, бо в противнім разі не буде мати голосу при виборах. Неявившийся член буде караний 50 цнт., а урядник $2.00. — В. Крамар, предс.; А. Марцінко, кас.; М. Гнат, секр.

ПРЕДСТАВЛЕНЯ, КОНЦЕРТИ, БАЛЇ І Т. П. ЗАБАВИ.

НОРТГЕМПТОН, ПА. Дня 26. януара 1913 в гали п. Ст. Цапа відіграє Кружок аматорський драму в 4-ох актах „**ВЕРХОВИНЦІ**". Початок точно о год. 7. вечер. Режісер Гриць Михаліцький. Кождий сьвідомий Русин-Українець повинен явитись. Представленє саме собою дуже гарне і поучаюче, длятого кождий повинен користати. Вступ для старших 25 ц., для дітий 10 ц.

НЮ ЙОРК, Н. Й. **ВАЖНЕ ДЛЯ НЮЙОРЧАН!** Товариство ім. М. Січинського бажає по сьвятах гарно забавитись зі своїми краянами і для сеї цїли замовило гарну, усім знану галю: Ліберти Гол, 255-63 Іст Гавстон стр., Ню Йорк, **в суботу 25. січня 1913 року.** Длятого повинність усіх зайти на нашу забаву. Буде там також вигравка ріжних цікавих річий на 15 дол. вартости для всіх гостий даром. Вступ 25 цнт. з гетчеком. Початок 7.30 веч. Музика проф. Г. Смолинського. **Увага**: Тов. буде принимати на бали членів без вступного. — Комітет.

НЮАРК, Н. ДЖ. Товариство „Український Боян" відограє в неділю дня 19-го січня 1913 р. в церковній гали на Корт стр. „**ОЙ НЕ ХОДИ ГРИЦЮ ТА НА ВЕЧЕРНИЦЇ**". Драма в V-ох діях зі сьпівами і танцями М. П. Старицького в перер'бці Александрова. Управитель д. Т. Каськів. Ціни місць: Крісла 1-рядні 50 ц., II-рядні 35 ц., III-рядні 25 цт. Початок точно о годині пів до 8-ої веч. На се представленє запрашаємо сердечно всіх Вп. Родимців так місцевих, як і дооколичних. Штука „Ой не ходи Грицю та на вечерниці" над причуд гарна. — Комітет.

ПІТСБУРҐ, ПА. Русини Пітсбурґа і околиці позір! **ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ** по сьвятах устроює Бр. сьв. Фльора і Лавра, від. 130 Р. Н. Союза, в понеділок дня 27. січня 1913 р., в гали „Просьвіти" на 7. улици С. С. Запрашаємо всіх Русинів з Пітсбурґа і околиці. Початок о 7. годинї. Вступ від пари 50 ц.; сама женщина 25 ц. Музика з Філядельфії. За добру забаву ручить — Комітет балевий.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. Бр. князя Данила, від. 73 Р. Н. С., відограє представленє „**НАТАЛКА ПОЛТАВКА**" в суботу дня 25. січня 1913 р. під ч. 36 Айронс Гол, Олнейвіл Сквер. По представленю **БАЛЬ**. Вступ 25 ц. Особи беручі участь в представленю: Наталка — А. Рекрут; Терпилиха — М. Белчир; Петро — Г. Болюх; Микола — І. Пилюк; Тетерваковський — І. Вавришин; Макогоненко — О. Заходник. Режісер: Н. Пшоновський. Просимо усіх щирих Русинів і Русинок а також латинників, місцевих і позамісцевих о найчисленнїйшу участь. Прибудьте, а непожалуєте часу. За добру забаву ручить — Комітет.

КВАДРАТОВІ МЕТРИ НА УКРАЇНСЬКИЙ ГОРОД У ЛЬВОВІ.

Бр. сьв. Андрея, від. 66 Р. Н. Союза, Ню Йорк, Н. Й.	10.00
Оголошено в ч. 2. „Свободи"	43.90
Загальна квота	$53.90

ВИКАЗ ЖЕРТВ НА „УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ" в НЮ ЙОРКУ.

Зложили на руки касієра: І. Жуковський $2.00; Марія Ровінська яко членкиня $3.00; І. Романишин яко член $2.00; Т. Драбик яко член $1.00. — Разом 8.00

О всякі інформації дотично „У. Н. Д." просимо удавати ся до предсідателя п. Й. Хомового, 147 Іст 4-та ул., Ню Йорк, Н. Й.

Й. Хомів, предс.; **І. Романишин**, кас.
К. Камінський, секр. фін.